

Värmlands Anor

Nr 4 December 2020 Medlemstidning för Värmlands Släktforskarförening Årgång 37

Flygfoto av Lysvik. Foto Lilljeqvist 1945. Bildkälla Järnvägmuseet via Digitalt Museum.

Värmlandsanor

Författarna ansvarar för riktigheten i artiklar. Citera gärna VärmlandsAnor, men glöm inte att ange källa. Eftertryck av texter endast med författarens tillåtelse. Redaktionen förbehåller sig rätt att redigera insända bidrag.

ISSN 1400-1047 Upplaga 1700 ex, 4 ggr/år

Ansvarig utgivare och redaktör

Carl-Johan Ivarsson, Finnögatan 4 B, 614 33 Söderköping Tel 070-2253245, redaktor@varmlandsrotter.se

Layout

Kerstin Osterman, KEOZ, Skattkärr

Tryck

City Tryck i Karlstad AB

Föreningsfakta

Föreningen bildades 1983 och har till ändamål att stödja och stimulera intresset för släkt- och hembygdsforskning i Värmland och förena dem som delar detta intresse.

Föreningens adress

c/o Lars-Göran Jansson, Ingalills väg 10, 656 38 Karlstad. Tel. 054-83 75 81 E-post: ordforande@varmlandsrotter.se

Organisationsnummer 87320-6897

Medlemsfrågor

Elisabeth Björkman: medlem@varmlandsrotter.se

Medlemsavgift

Medlemsavgiften är 170 kr för ordinarie medlem och 60 kr för familjemedlem till svenskt plusgiro 46 96 60-5.

Medlemmar i Norge betalar 220 norska kronor till svenskt postgiro 7877 08 16652.

Hemsida och e-mail

www.varmlandsrotter.se

e-mail vsf@varmlandsrotter.se

Föreningens styrelse

Ordförande Lars-Göran Jansson, Ingalills väg 10, 656 38 Karlstad. Tel. 054-83 75 81

Vice ordförande Britt-Marie Johansson, Bokliden 41, 667 33 Forshaga Tel. 070-530 63 30

Sekreterare Gunnar Jonsson, Sveavägen 6 C, 661 41 Säffle. Tel. 0533-10559

Kassör Elisabeth Björkman, Önnerud 161, 655 91 Karlstad. 054-53 90 74

Ledamöter

Eva Lejrin, Styrmansgatan 5 B, 652 28 Karlstad. Tel. 070-6859960

Sonja Skagerud Östlund, Cederroths väg 1, 663 33 Skoghall. Tel. 054-51 73 34

Ulf Fritzon, Forsgatan 8, 667 34 Forshaga Tel. 070-530 14 15

Berith Hemmingberg, Smedsgatan 9 A, 684 30 Munkfors Tel. 076-914 01 97

Monika Becker, Svenshult 310, 663 91 Hammarö, tel 070-2943436

Lars Wahlmark, Krontorpsvägen 9 B, 681 60 Kristinehamn, tel 070-6971903

INNEHÅLL

- 3 Niklas Andersson fra Långserud og husmannsplassen «Grinda» i Feiring, *Jan Nossen*
- 5 Niklas Andreasson Björnstad och hans rötter i Värmland, *Helena Johansson*
- 6 Ur andra medlemsblad
- 7 Långjohanstorp - från svedjebränning till digitalteknik, *Kenneth Larsson*
- 9 Norska folkräkningen 1920
- 9 Pikeneraren från Askersby
- 10 Domböcker berättar – En vintransport på Klarälven *Britt-Marie Johansson*
- 12 Husförhör i Sunne, *Ragnar Johansson*
- 13 Gästgiveriet i Illberg i Stora Kils socken, *Anders Möller*
- 15 Ordförande har ordet
- 16 Christinehamn-Sjöändans järnväg 1850-1858, *Kurt Eriksson*
- 17 Lange, Palmström och Blanckenfjell, *Rolf Nummelin*
- 18 Blanckenfjells testamente
- 19 Adliga ättarna Blanckenfjell, nr 319 och 482, *Rolf Nummelin*
- 20 Antavla nr 236
- 20 Frågor och svar om antavlor
- 22 Självspillingen
- 22 Antavla nr 237
- 24 Digitalt årsmöte 2021
- 24 Kallelse till Årsmötet 2021

Redaktörens ruta

Fryksdalen är en anslående del av Värmland, som är bakgrunden till omslagsbilden och några av bidragen i detta nummer. Vi fortsätter alltså resan genom landskapet, en resa som ju i princip är utan slut för när vi gått varvet runt så går det alltid att komma tillbaka.

Men vill ni se andra teman än geografiska i VärmlandsAnor? Hör gärna av er med synpunkter, eller använd vår Facebooksida!

Det kommer en tid när vi kan träffas alldeles som vanligt igen, till dess får vi sitta på våra kamrar och forska och ta hand om de närmaste. Själv har jag god fart på flera olika projekt, det är bra att kunna växla emellan bl.a. kyrkboksregister, missionshus och en brevsamling!

Sedan vi hördes av sist har jag på oväntade vägar fått ta hand om en kartong med gamla bilder från Tveta och två album från östra Kila som glädjande nog hade många identifierade personer. Nu återstår det att reda ut vem "Ellen på Karlslund" och "Far till farbror Walfrid" kan vara.

Vi vill önska Er alla en God Jul och ett Gott Nytt År 2021 – må det bli ett i positiv bemärkelse mer minnesvärt år än 2020!

Niklas Andersson fra Långserud og husmannsplassen «Grinda» i Feiring

av Jan Nossen

Min mormors far Martin Bjørnstad vokste opp på husmannsplassen (torpet) "Grinda" i Feiring i nåværende Eidsvoll kommune. Faren hans, Nikolai Bjørnstad (10.12.1831 – 13.11.1911) på norsk eller Niklas Andersson på svensk, kom til Norge fra grenda Eldansnäs i Långserud i Värmland, i nåværende Säffle kommun.

I 1861 giftet Nikolai seg med Ingeborg Olsdatter Langgard (14.11.1830 – 14.01.1915). Hun var fra Søstun Langgard i Nord-Feiring, en gammel gård som er omtalt i biskop Eysteins jordebok fra ca. år 1400. Faren hennes Ole Larsen Langgard (1793-1833) var gårdbruker (selveierbonde), og slekten hans hadde bodd på gården i mange generasjoner. Da Nikolai slo seg ned i «Grinda» tok han etternavnet Bjørnstad.

Jeg har studert bygdeboka "Långserud - En sockenmonografi" nøye, men har ikke funnet noen spor som kan lede til kunnskap om slekten til Niklas/Nikolai. Foreldrene hans skal muligens ha vært Anna Nilsdotter og Anders Jansson i Rudsbyn ifølge eldre slektsforskning i familien, men dette kan være feil. Hvis det er noen som leser dette som vet noe om familien til Niklas i Långserud vil jeg gjerne høre fra dem!

Søstrene Jorun Kind og Nancy Rønning, barnebarn av oldefar Martins bror Ole Bjørnstad Rønningen, besøkte Långserud for mange år siden. En gammel mann (navn ukjent) pekte ut dette huset der Niklas skal ha blitt født:

Med seg til Norge fikk Niklas følgende attest (fra en dårlig avskrift):

Drängen Niklas Andersson född d. 10/11 av år 1831 uti Långserud församling

flyttar från Eldansnäs uti Långserud dito dit _____ ankom från

församl. d. _____ år 18

till Brösse [Brosshaug] uti Fayrings församling af Norrige.

Läser innantill)

Läser utantill _____) försvarligt Förstår salighetsläran)

Vid Catechismiförhöret uke närvarande

Begått H. H. Nattvard senast d. 13/3-1861

Till lefvernet välfregdad

Vid Beväringsmönstring närvarande

Till äktenskap, enligt utlysning, ledig

Till arbete duglig

Haft vanine koppor.

Mantalsskrifver härstädes för innevarande år

Attesterar Långserud Wermland d. 16 mars 1861

Joh. Schröder

Nikolai og Ingeborg Bjørnstad. Fra Jorun Kind.

Niklas kom altså til Norge med attest på at han var gifteklar og arbeidsdyktig og kunne lese.

Nikolai og Ingeborg bodde først på søndre Nordgard Lium i Sør-Feiring fra 1860 til 1867. Det høres ut til at de leide gården midlertidig. Bygdeboka for Feiring del 2, side 203, forteller:

"Eiendommen var 15 mål innmark, 54 mål hamn og en haga på 40 mål. De hadde seter, og fødde 1 hest, 3 kuer og 6 sauer. Da de delte Nordgarn, skulle Nils Svendby gi 20 spd [spesidaler] til byggehjelp til Nikolai, og han skulle kjøre våningshuset og bua til det stedet Nikolai ville sette husa opp igjen, - og dessuten kjøre murstein til han i to dager. Nikolai skulle ha rett til

"Grinda" høsten 2015

Mormor (i midten) i Grinda i gamle dager. Mormors tante (faster) Anna Bjørnstad nr. 2 fra venstre.

husmann Jens Frantsens arbeidsdager mens bygginga sto på. Utflytting skulle være gjort innen fem år, senest i 1867."

Nikolai var tømmerhogger og fløter og gjorde all slags arbeid. I 1867 kjøpte Nikolai og Ingeborg bygningen Huken på Øvre Svendby («Okgarn») og flyttet den til Årneshagan like ved forsamlingslokalet Fløygir, nær Feiring kirke. Seinere flyttet de den til Grinda, som ble skilt ut fra Kvennhuslykkja, en eiendom som tilhørte Bjørnstad-bruket Holen like ved kirken. Nikolai var da "husmann med jord" under Holen.

Nikolai og Ingeborg fikk seks barn. Jeg husker at det hang ei tavle på stueveggen i "Grinda" med oversikt over familien Bjørnstad, med fødselsdato og fødselsår for foreldrene og alle seks barna Anders, Ole, Johannes, Martin, Anna og Gustav. Under sto det "Jeg og mitt hus vil høre Herren til".

Lille Gustav døde dessverre lille julaften 1877, bare fem år gammel. Men eldstemann Anders slo seg opp som gårdeier i Kristiania og ble en velstående mann. Han var gift to ganger og fikk seks barn. Ole slo seg ned som gårdbruker på Sør-Rønningen inne ved den gamle skyss-stasjonen Garsjøen i Hurdal og fikk ni barn. Johannes var leieboer på Dønnum Østre i Eidsvoll i 1910 og registrert i folketellingen som snekker. Han var gift med Marie og hadde tre barn: Aksel, Ingrid og Harald. Sønnen Aksel var skiftformann på jernbanen, teknisk begavet og ble kalt «Edison».

Oldefar Martin, som var fjerde barn til Nikolai og Ingeborg, ble skredder på Akershus festning og giftet seg med Anne Gurine Friestad fra Egersund, som var søster til Theodor Friestad. Theodor ble seinere kunstnerisk leder på Egersunds Fayancefabrik og den første keramiker i Norge som fikk Kongens fortjenstmedalje. Den står utstilt på Dalane folke-museum i Egersund.

Martin og Anne Gurine bodde i Steenstrups gate på Grünerløkka i Oslo, hvor min mormor Gudrun vokste opp. Mormor bodde i Oslo hele livet og ble gift med Rudolf Eriksen fra Sarpsborg, som seinere ble formann for LO-forbundet Norsk Bekledningsarbeiderforbund. Mormor og morfar bodde i den store bygården i Uelands gate 61 gjennom hele sitt 54 år lange ekteskap.

Jeg husker mormor fortalte at oldefar satt i skredderstilling oppå et bord og sydde, slik skreddere ofte pleide.

Jeg kjenner til tre oldebarn etter Anders, seks etter Johannes, 28 etter Ole og 24 etter Martin.

Oldefar Martins søster Anna overtok "Grinda" etter foreldrene og bodde der livet ut. Ifølge bygdebo-

Morfar Rudolf på påskeferie i «Grinda» med naboen Hans Stefferud. Feiring kirke i bakgrunnen.

ka for Feiring hadde hun gamle i pleie, og ga skreppeskremmere losji for natta. Moren min Anne og søsteren hennes Kari var der om sommerne under krigen, for der var det mere mat enn i byen.

Anna Bjørnstad døde i 1947, og mormor Gudrun og hennes storesøster Ruth kjøpte "Grinda" og brukte det som feriested inntil min mor kjøpte det på 1970-tallet. Jeg har mange gode minner om ski- og sykkelturner i Feiring på denne tiden. Moren min solgte Grinda i 1985. I dag er "Grinda" ikke lenger i vår families eie. Adressen er Gamle Kjerkelinna 14.

Moren min og jeg ved «Grinda» på 1960-tallet

Niklas Andreasson Björnstad och hans rötter i Värmland

av Helena Johansson

För några veckor sedan fick jag en fråga från VärmlandsAnors redaktör Carl-Johan Ivarsson. ”känner du igen huset? Har du någon mer information om familjen?”. Det visade sig vara en rolig uppgift.

Förs vill jag passa på att tacka Jan Nossen för en intressant berättelse om hans förfader Niklas och vad som hände efter att han flyttat till grannlandet. I husförhörlängden har sockenprästen noterat för Niklas att han utflyttade till Brösens Fäjrings socken, Norrige 16/3 1861, attest 13. Så slutar spåren för de flesta, med en kort notering, till Norrland eller till N.Amerika. Inte sällan valde man, eller kanske gavs, ett annat efternamn vid flytten som gör att det blir svårare att följa var personen i fråga tar vägen.

Men åter till Långserud och Rudsbyn där Niklas föddes. Han var yngst i en syskonskara på fem barn. Hans mor Anna Nilsdotter hade varit gift en gång tidigare och hade i det äktenskapet två döttrar. Niklas var yngsta barnet i hennes andra äktenskap.

Modern Anna Nilsdotter var född 1/4 1791 i Källbyn i Svanskogs socken. Föräldrarna hette Nils Jansson och Maria Nilsdotter. 19/12 1816 vigs Anna i Svanskog med Drängen Per Henriksson på Svaneholm och redan samma år inflyttar de till Rudsbyn. Per Henriksson var född 1784 i Rullan i Långserud men familjen hade bott i Rudsbyn i många år så att det var där de unga tu först slog sig ner var kanske inte så oväntat. Anna och Per får två döttrar, Maria född 1818 och Stina född 1820. När yngsta dottern var 8 månader gammal drabbades Per av håll och stygn. Han dör i Esbjörbyn den 31 juli 1821, endast 37 år gammal. Efter makens död flyttar änkan Anna med sina två små döttrar ”hem” till Svanskog och den 28 dec 1823 vigs Dr. Andreas Jansson

och Enkan Anna Nilsdotter från Kelltegen.

Andreas Jansson var född 8/9 1782 i Lund i Svanskog. Föräldrarna hette Jan Larsson och Maria Andersdotter. Fadern Jan Larsson avled i Källtegen 1822 och modern Maria bor med Andreas och Anna efter deras giftermål. I Källtegen föds också deras första gemensamma barn, Gustafva den 26/5 1824. Året efter flyttar Andreas och Anna med de tre döttrarna till Rudsbyn i Långserud igen. Familjen utökas med sönerna Anders född 10/5 1828 och Niklas född 10/12 1831.

Var i Rudsbyn familjen bor vid den här tiden är oklart. Andreas och Anna gör flera fastighetsaffärer där de både köper och säljer delar i hemmanet. Till det Laga skifte som genomförs i Rudsbyn 1832 saknas karta men av handlingarna framgår att Andreas Jansson är ägare till 1/12 dels mantal i hemmanet. Där finns också en utförlig beskrivning av vilka hus och byggnader som Andreas och Anna äger: No 8. Andreas Jansson har en Stufwebyggning med 3ne rum under Näfwer och Torftak, Stall, Redskapsskjul och Wedskjul under en (...), Boden, stallet, Loge med 2ne Lador, Fähuset med en Halmskjöka, alla i godt stånd.

Den 31/12 1834 dör Andreas Jansson i Rudsbyn av Förstopning, 52 år 8 månader gammal. Anna Nilsdotter är återigen änka med små barn i huset. Yngste sonen Niklas är bara 3 år då fadern dör. I takt med att barnen växer upp lämnar de hemmet för att ta plats som pigor och drängar. Äldsta dottern Maria Persdotter kommer så småningom till grannsocknen Sillerud. Hon är piga i Hult i Sillerud då hon vigs med Hemmansegaren Drängen Johannes Andersson från Solberga den 26/12 1843. De bosätter sig i Signeby och får sex barn tillsammans.

Näst äldsta dottern Stina Persdotter flyttar också till Sillerud. Hon gifter sig 1/7 1849 med Hemmansägaren Drängen Daniel Jakobsson i Galtviken och blir bosatt där. Makarna får en son, Karl Peter Danielsson och familjen bor enligt församlingsböckerna i Boden (Boa) i Galtviken, som trots namnet var en självvägande gård. Stina och Per noteras, liksom sonen Karl Peter och hans familj, som ”separatister”. Kanske detta är en bidragande orsak till att flera av Karl Peters barn senare emigrerade till religionsfrihetens Nordamerika.

Andreas Jansson och Anna Nilsdotters gemensamma dotter Gustafva Andreasdotter vigs 4/1 1846 med Olof Andersson. Han var född 21/12 1816 på Kulterud under Malåna i Svanskogs socken, föräldrarna hette Anders Jonasson och Anna Jonasdotter. 1847 köper Olof Andersson 1/36 dels mantal av sin svärmor Anna Nilsdotter och hon bor sedan tillsammans med sin dotter Gustafva ända fram till sin död. Olof och Gustafva får sex barn men två av dom dör i späda ålder. Döttrarna Anna Maja och Lotta Olofsdöttrar emigrerar tillsammans till Nordamerika 1882. Yngste sonen Anders Olofsson gifter sig med Anna Kajsa Jonasdotter och emigrerar även han till Nordamerika 1886. Kvar i Sverige blir dottern Stina Kajsa Olofsdotter som 24/1 1884 vigs med sin kusin Karl Johan Johannesson från Signeby i Sillerud. Hon flyttar i samband med giftermålet dit.

Andreas och Annas son Anders Andreasson tjänade som dräng runt om i Långserud under flera år. I oktober 1850 tar han ut arbetsattest till Westergöthland. Han vigs den 3/7 1851 med Stina Kajsa Jansdotter från Slottet under Väsby i Gillberga socken. Hon var född 6/9 1828 i Takene i Gillberga och dotter till Torpare Jan Matts-

son och hans hustru Maria Eriksdotter. Anders och Stina Kajsa flyttar som nygifta till Signeby i Sillerud men flyttar året efter till Eldansnäs i Långserud som hemmansägare. 1854 tar han ut arbetssattest till Norge. I familjen föds fyra barn; Anders Gustaf, Anna Maja, Niklas och Johan. Den 12/11 1860, fyra månader efter yngsta barnets födelse dör Anders Andreasson i Eldansnäs. Ingen dödsorsak står angiven och han är vid sin död endast 42 år gammal. Änkan Stina Kajsa och barnen bor några år som inhyser i Byn. De emigrerar sedan till Nordamerika 1869.

Yngste sonen Niklas Andreasson, som i Norge kom att ta sig namnet Bjørnstad, tar ut arbetsattester till Norge vid två tillfällen, 1855 och 1856. Han bor tillsammans med modern Anna Nilsdotter och syster Augusta i Rudsbyn. 1859 flyttar han som dräng till brodern Anders i Eldansnäs och efter dennes död flyttar han som tidigare nämnts till Norge. Och där tar Jan Nossens berättelse vid...

Hur var det då med Jans bild på Kullen i Rudsbyn?

I ett andra Laga skifte som genomfördes i Rudsbyn 1845-48 noteras att Gustafva Andreasdotters make Olof Andersson äger 1/36 dels mantal. Bröderna Anders och

Niklas Andreasson äger tillsammans 2/45 dels mantal. Båda dessa hemmansdelar får sig ny obebyggd mark utstyckad till utflyttningskyldighet. Olof och Gustafva tilldelas mark norr om Nolängen, intill rågränsen mot Esbjörbyn. Där bygger de upp en gård som kommer att kallas Kultänga. Kanske är namnet en påminnelse om Olofs födelseplats Kulterud.

Anders och Niklas Andreassöner erhåller i Laga skiftet marken söder om Nolängen, även denna mark är obebyggd vid tillfället. Inte långt därefter, 1850 säljer bröderna sin hemmansdel. Ny ägare blir Olof Svensson från Norra Björktjärn och hans hustru Kristina Nilsdotter. Det blir dessa som nu bebygger och brukar upp gården Kullen. 1914 säljs gården till Anders Gustaf Eriksson och hans hustru Alma som flyttar dit från Kjettilsbyn. Idag ägs Kullen av deras barnbarnsbarn och ett nytt hus byggt på platsen. Kullen är alltså det "gamla" röda huset på Jan Nossens foto.

Källor:

Kyrkoarkiven i Långserud, Gillberga, Svanskog och Sillerud Lantmäteriets tjänst Historiska kartor

Muntliga berättelser

Det antatte barndomshemmet til Nikolai Andersson Bjørnstad i Långserud. Fra Jorun Kind.

Ur andra medlemsblad

Värmlänningar

Disponibelt 2020:2 (DIS Bergslagen): Frågor, frågor av *Kerstin Fallbrink*. Om en familj i Bjur-tjärn med flera döva barn och barnbarn. Torparen Lars Larsson i Åsjöhulta (född 1792, död 1834) och Anna Jansdotter (född 1792 i Kroppa).

Näverluren 2020:3 (Värmlands Hembygdsförbund): Soldaterna Tömtman i Köla av *Eivor Gunnarsson*. Räddningen av loken vid Nordmarksbergs gruvor av *Jan Kruse*.

Strödda Annotationer nr 64

(Släktforskarföreningar i Örebro län): Är det ödet, eller? av *Kristina Sundell*. Om gemensam släktskap mellan två grannar i Närkes Kil och gemensamma rötter i slakten Bergman från Karlstad.

Sysslingen 2020:3 (Södra Roslagens Släktforskarförening): Långholmen, Milles och Gunder Hägg – ett Vaxholmsöde av *Carl-Uno Sjöblom*. Artikeln handlar om majoren och fängelsedirektören Carl Ludvig Palm (1844-1902) i Vaxholm, som var född på Strand i Eds socken (ej Eda som det står felaktigt på ett ställe i artikeln).

Tunarötter 2020:3 (Föreningen Släkt och Bygd i Borlänge): Medlemsporträttet – Mari-Ann Östberg av *Håkan Gelin*. Farmors sida är från Ransäter och farmors morfar Lars Olsson Åmberg var soldat där. Efter avslutad tjänst flyttade denne till Forssa i Borlänge, där gården han bodde på kallades Åmbergsgården. När gatorna i Forssa skulle namnsättas fick gatan som passerade här namnet Åmbergsgatan.

Andra

Hallandsfarares Information nr 129 (Hallands Släktforskarförening): Olof Olsson, en ovanlig stortjuv av *Sven-Arne Svensson*.

Släkthistoriskt Forum 2020:4 (Sveriges Släktforskarförbund): Tema om kvinnor i arbetslivet. Landskapstema om Västmanland.

Långjohanstorp - från svedjebränning till digitalteknik

av Kenneth Larsson

Gräsmarksforskaren Oskar Paulsson skriver 1981, delvis med uppgifter från den kände Gräsmarksforskaren Jan Magnusson skrift om Gräsmarks socken:

"Långjohanstorp är liksom Säljön ett hemman som helt avfolkats och där skogen tagit igen den mark som en gång var odlad. Det var skattelagt till 1/4-dels mantal. Det lär första gången vara uppodlat av en finne som kallats Långe Jan Struss. Det kallades därför i början för Strusstorp och var ett avgårdshemman från Södra Västerrottna. Enligt ett sockenstämmoprotokoll från år 1768 har det kallats för Rosenberg då en herre, assessor Henrik Bratt, röstat vid prästval. Namnet blev nog ganska kortlivat. Det finns även ett litet tjärn där som kallas Strusshavet. Blåbergskullen i hemmanet är Gräsmarks högsta punkt och man ser där milsvitt omkring p.g.a. att den höga Radio och TV-masten finns uppe på höjden. Den kallas för Sunnesändaren, blev riksbekant i slutet av 1979 för att den 320 meter höga masten blåste ner.

Namn på fastigheterna: Berget, Blåbärskullen, Brattsättra, Fallhagen, Kullfallet, Mella, Nedre Fallet, Nystuga, Där Väste, Där Öste, Övre Fallet.

I den sockenbeskrivning som utgavs av Värmlands Hushållningssällskap 1879-85 anges för Långjohanstorp 13 brukningsdelar och 3 jordtorp med 52 tunnland åker och 154 tunnland ängsmark. Hemmanets hela areal med odlad mark och skogsmark anges till 1146,4 tunnland.

Till USA emigrerade åren 1868-87 26 personer."

Johan Mattsson Struss, ibland angiven med finska namnet Kempainen, finns i Långjohanstorp enligt mantalslängden från 1653. Torpet skattlades dock inte förrän 1686. Johan var en tid soldat, han föddes ca 1600 i Finland och dog

runt 1670. De bosatte sig i Långjohanstorp eller Mangskog, jag har - utan att söka särskilt grundligt - hittat drygt 4300 ättlingar till dem. Fyra söner kan hittas:

Elias Johansson.

Född ca 1637. Adress Lång-johanstorp, Gräsmark. Åtminstone en dotter, bosatt i Edsängen, Gräsmark.

Daniel Johansson.

Född ca 1640. Adress Bjurbäcken, Mangskog.

Barn:

Anders Danielsson. Född ca 1675 i Bjurbäcken, Mangskog. Adress Bjurbäcken, Mangskog.

Matts Danielsson.

Född ca 1680 i Bjurbäcken, Mangskog (S). Adress Vi-anstorp, Norra Ängen, Gräsmark (S).

Matts Johansson. Född ca 1645. Adress Långjohanstorp, Gräsmark. Första gift med Ingeborg Jönsdotter, född ca 1650 och död ca 1693.

Utsiktstornet på Blåbergskullen från 1911

Barn:

Erik Mattsson Stafman. Född ca 1670. Soldat. Adress Strusstorp, Långjohanstorp, Gräsmark. Se nedan.

Marit Mattsdotter. Född ca 1673. Död "110 år gammal" 27/1 1766 i Långjohanstorp, Gräsmark.

Långjohanstorp Där Väste

Matts andra gifte ca 1694:
Elin Knutsdotter. Född ca 1650 i
Långjohanstorp, Gräsmark.

Johan Johansson. Född ca 1647.
Flyttade från Långjohanstorp,
Gräsmark omkring 1687 till Bjurbäcken,
Mangskog. Utlöst ur Långjohanstorp av brodern Matts.

Gift med Walborg Mathesdotter.
Född ca 1660 i Bjurbäcken,
Mangskog. Död 29/6 1741.

Barn:

Dotter. Född ca 1680. Adress Syd-
västerrottna, Gräsmark.

Kerstin Johansdotter. Född ca
1682.

Marit Johansdotter. Född ca 1685.

Karin Johansdotter.

Johan Johansson. Född 3/2 1692.

Anders Johansson. Född i juni
1694. Adress Bjurbäcken, Mang-
skog, död 21/1 1748.

Erik Mattsson Stafman var 1710 in-
blandad i stölden av 21 daler silver
och 30 öre koppar ur en kista i
Gräsmarks kapell. Man misstänkte
soldaterna Mats Karlsson Askman i
Askersby Sunne och Erik Mattsson
Stafman i Långjohanstorp, vilka ti-
digare varit fast för stöld. Mats
hade flytt till skogs, med Erik hade
fasttagits. Han nekade till stölden,
men hade på senare tid haft större
utgifter än vad hans tillgångar tillät.
Han påstår att det var hans maka
Gertrud Halvardsdotter som sparat
av legan. Några av de förnödenhe-
ter han hade köpt hade betalats med
ett par norska femöringar, just såda-
na som hade funnits i kistan. Någon
dom kan inte hittas i domböckerna.

Blåbergskullen

Jo, jag envisas med att stava just så.
Alla kullar i denna del av Värmland
är blåbärskullar, men har man sett
Blåbergskullen på avstånd från
Mangskog, så förstår man att nam-
net blev Blåbergskullen.

Platsen blev ett centrum för Blå-
bandsföreningen, som 1908 börja-
de ha friluftsmöten där. Detta blev
upptakten till en 54-årig tradition.
Man beslöt att bygga ett utsikts-
torn, och redan vid sommarfesten
11 juli 1911 stod detta klart. Hela
900 personer bevisade invigning-
en. En blygsam avgift togs upp för
att besöka tornet - först 15 öre och
senare 25 öre. 1934 hade tornet tjä-

Nya tornet 27 mars 1960: Fr.v. Anders Eriksson, Alice och Rolf Alfredsson och
Kent Engström

nat ut, och ersattes med en stålkon-
struktion.

Televerket begärde 1957 att få byg-
ga en 323 meter hög sändarmast på
kullen. En väg byggdes upp till krö-
net och bygget sattes igång. Kost-
naden var 3 miljoner kronor.

Detta blev en sevärdhet i bygden,
och åkrarna runt Paulina Larssons
hus blev stundtals översållade av
bilar. Blåbandsföreningen byggde
1959 en serveringslokal och sökte
kiosk- och serveringsrättigheter.

Sveriges Radio placerade en TV-
apparat i lokalen, som förstods starkt
bidrog till ännu fler besök. Telever-
ket fick nu problem med säkerhe-
ten, de anställda vid masten blev
också störda i sitt arbete. 1962 stop-
pades festerna, och området spärra-
des av.

Många av oss minns också Paulina
iförd skyddshjälm - fallande istap-
par från tornet var periodvis en
livsfara vid hennes närliggande bo-
stad.

Torsdagen den 27 december 1979
slocknade TV:n i mitt hem i Arvika.
Blåbergsmasten hade blåst av i snö-
vädret, och var nu endast 267 meter
hög. Lösningen för min del blev ett
bromsrör som hängandes i gardinen
fick tjänstgöra som antenn.

I Nedre Falla bodde från 1935 Karl
Axelsson född 1910 och hustrun
Edla född Nord 1906. Karl dog re-
dan 1946, och Edla blev ensam med
sönerna Henry och Gunnar. Hon
drabbades också av sjukdom, vilket
gjorde henne lätt sinnesförvirrad.
På sextiotalet brann Nedre Falla
ner, och Edla flyttade till Hagen i
Humsjön, Mangskog med sonen
Gunnar. Henry bodde länge kvar i
uthuset vid Falla, med endast sin
tjur som sällskap. Edla dog 1981,
Henry bodde sedan på Hagen där
hans samling av gamla tidningar
nådde rekordartade höjder. Henrys
kunskap om sin bygd var enastående,
tyvärr gjorde hans folkskygghet
att inte många fick dela hans kun-
skaper. Båda sönerna var för övrigt
äktade byoriginal, och båda är nu se-
dan flera år döda.

I sin ungdom tränade de i diverse id-
rotter, själv minns jag mest deras
höjdhoppande framför hemmet i
Långjohanstorp. Konkurrenten dem
emellan var hård, så hård att de tog av
alla onödiga klädesplagg som kunde
orsaka att ribban föll. Henry gick där
så långt att endast en läderrem höll
undan en kroppsdel från att orsaka
rivning av ribban...

Ett positivt minne av Henry är den
numera skyddade miljö han åstad-
kom vid Nedre Falla. Han släppte
alltid med lie, och lät alla växter av

icke ogräst typ växa upp. 0,7 hektar vid Fallet är nu biotopsskyddat. Området utgörs av hackslåtmark med artrik ängsflora, t.ex. fältgentiana, brudsporre, jungfrulin, tätört, låsbräken, ormröt och kattfot. Dessutom finns stor förekomst av kulturhistoriska landskapselement.

Man kan väl inte heller undgå att nämna Svenska Rallyt, där sträckan Långjohanstorp - Åsen ingick i många år. Men petimätern skulle säkert protestera och påpeka att sträckan började i Säljön...

Min egen anknytning till Långjohanstorp är min farfars far Lars Eriksson, som föddes där 1838. Året därpå dog hans far Erik Larsson 25 år gammal i smittkopporna, vars far av bouppteckningen att döma var snickare.

Kanske också att största snödjupet som uppmätts i Värmland - 180 cm - uppmättes när jag var 10 dagar gammal...

Långjohanstorp. Tavla målad av Alfred Ekstam år xxxx

Norska folkräkningen 1920

När ni läser detta, så är 1920 års norska folkräkning tillgänglig för alla. Den 1 december 2020 var det exakt 100 år sedan som folkräkningen ägde rum och då kan grundmaterialet med namn och persondata bli tillgängliga för alla. Håll utkik på www.digitalarkivet.no.

Vad kan man då säga om 1920 års folkräkning? På norska Statistisk Sentralbyrås webbsida finns följande text att läsa (skriven av Ragnhild Rein Bore): *Folketellingen i 1920 inneholdt mye ny informasjon om norske boligforhold. Folk bodde bedre, byggeskikkene i byer og bygder var i endring, men øst var øst, mens vest var vest.*

Folketellingen 1920 var den trettende i rekken siden den første fullstendige folketellingen i 1769. Folketellingene var, før registrenes tid, den eneste måten å få samlet inn opplysninger om hele befolkningen, og stadig nye spørsmål ble inkludert i tellingene. Denne trenden nådde sitt toppunkt i 1920-tellingen, hvor resultatene ble publisert i ikke mindre enn 13 bind mellom 1922 og 1925.

Statistikerne trakk særlig frem boligundersøkelsene blant de nye områdene i tellingen. Folketellingen i 1920 var også første telling hvor det ble laget statistikk over de vanføre.

Således kan vi förvänta oss mycket information! Själv planerar jag att söka efter min mormors fastrar som bodde i Kristiania.

Carl-Johan Ivarsson

Pikeneraren från Askersby

Soldaten Per Halvardsson d y var född i Askersby Halvards (Sunne socken) i slutet av 1660-talet. Han var pikenerare och tillhörde Överstelöjtnantens Compagni i Nerikes och Wermlands regemente.

Enligt Svensk Uppslagsbok var en pikenerare den av fotsoldaterna, som förutom ett sidogevär var utrustad med ett 4 - 5 meter långt spjut eller pik. Den användes som infanterivapen för försvar mot kavalleri och för anfall. Piken ersattes i början av 1700-talet med ett bajonettförsatt gevär.

Kavalleriet hade stor rörlighet och snabbhet. Ryttarna var beväpnade med både skjutvapen och värja. Värjan var huvudvapnet vid kavallerichock mot infanteriavdelningarna. De s.k. pikenerarna slöt sig tätt tillsammans och satte de långa pikarna i marken snett upp mot anstormande ryttare som då riskerade att få sina hästar spetsade på pikarna. I skydd av en sådan mur av pikar kunde fotsoldaterna bakom få en chans att ladda om sina musköter.

Soldaten Per Halvardsson var halvbror till bonden Per Halvardsson. De var från Halvard Sonessons barnaskara på sex stycken, varav "bonden Per" var äldst och "soldaten Per" var minstingen samt halvbror till de övriga. Av Fryksdals dombok framgår att denne soldat ofta var inblandad i olika rättegångar för brott av olika slag samt spritförtäring så att han försummat både gudstjänst och militärmöte. I födelseboken syns att han hade flera "oäkta barn".

Mai Hedin

Domböcker berättar – En vintransport på Klarälven

av Britt-Marie Johansson

Forskning i Domböcker kan ge mycket information om ens förfäder som förekommer i något fall och har behandlats i Härads- eller Rådhusrätt men som också ger en inblick hur människorna levde, om gällande lagar och värderingar samt hur samhällsfunktioner fungerade.

Här följer ett exempel från ett mål i Karlstads Häradsrätt 1852 där man kan ta del av händelserna på en lastpråm i Klarälven, om några personer ur historien och en glimt från hur samhället fungerade.

Transportled

En vanlig transportled var att med hjälp av lastpråmar transportera gods från hamnen på Kanikenäset i Karlstad via Klarälven upp till Lyckans lastplats. Där lastades godset om mellan pråmar och järnväg. Frykstabanan gick mellan Fryksta i Stora Kils socken och Lyckan i Grava socken. Vi kan anta att godsets väg sedan gick med båt upp på Frykensäarna. Det var Frykstad Jernvägs Aktiebolag som ägde både lastpråmar och järnbanan.

Fryksta Clara Elfs järnväg invigdes 1849 och var till en början hästdragna vagnar innan det 1856 blev ångloket Fryksta som drog vagnarna. Banan var i bruk till 1871. Frykstabanan var Sveriges första järnväg.

I det aktuella fallet var det en pråm lastad med bland annat ett stort antal buteljer portvin, Madeira och Chateau de la Rose, som var förpackade i lådor.

Om morgonen lördagen 24 juli 1852 var det Jan Eriksson som förde befälet ombord på Lastpråm nr 2 som skulle frakta gods på Klarälven från Karlstad till Lyckan och som sedan skulle lastas på järnväg för vidare transport.

Pråmkarlen Jan Eriksson

Jan Eriksson var född 25 augusti 1815 och var son till beväringsskarlen och bonden Erik Svensson och hans hustru Stina Eriksdotter i

Redaktörens kommentar:

Denna text publicerades i VärmlandsAnor nr 3. På grund av en miss försvann tre stycken och därmed en mycket betydelsefull del av texten i redigeringen. Det gjorde artikeln svår att begripa. Därför publiceras den på nytt.

Södra Härtsöga Grava socken. Jan Eriksson växte upp under knappa förhållanden där modern avled när Jan var 10 år. Fadern gifte senare om sig och Jan fick en styvmor. I familjen fanns en yngre broder. Vid 15 års ålder vistades Jan i Carlstad som fosterson där han också konfirmerades.

Då han var 18 år började Jan att arbeta som dräng på flera platser i Grava och sedan som båtkarl på Klarälven.

29 december 1839 vigdes båtkarlen Jan Eriksson från Lilled Öjenäs (Lilled var det äldre namnet på Lyckan) med pigan Maria Andersdotter från Stodene. Efter vigseln

Lyckans Lastplats som ligger utmed väg 62 vid Lyckan cirka 5 km söder om Forshaga. Foto: Britt-Marie Johansson, 2020

bosatte de sig Östra Torp i Grava. 1844 och 1846 föddes döttrarna Johanna och Cajsa Maria. 1852 var Jan 37 år och förde som sagt befälet på lastpråmen.

Lastpråm nr 2 på Klarälven

Lastpråmens övriga besättning var Petter Månsson, född 28 mars 1807 i Norra Hannäs Stora Kils socken, bröderna och hemmansägarsönerna Henrik Håkansson född 1 juni 1828 och Anders Håkansson född 16 augusti 1831 i Nyckelby Övre Ullerud socken.

Strax efter avfärd från Kanikenäset färdades pråmen i Pråmkana-len och mellan älvfäran och slussen i Haga tog sig Petter Månsson friheten att bryta en kartong för att förse sig med vin.

Under färden uppför älven förtärdes ytterligare vin som delades mellan besättningsmännen. Väl framkomna till Lyckan på lördagskvällen fortsatte vinförtäringen.

Jan Eriksson kom ut från kajutan och fick se vad som pågick och sade då till mannarna att inte hålla på med detta. De andra männen sade då till Jan att det inte angick honom. Jan gick då tillbaka in i kajutan för att lägga sig. Petter Månsson gick då efter honom in i kajutan för att traktera Jan Eriksson med vin och han tog då emot två buteljer.

När bruksförvaltaren Friberg från Frykstads Järnvägs Aktiebolag kom till pråmen för kontroll dagen därpå saknades totalt 17 buteljer vin. Kronolänsman Berg tillkallades och häktade samt förde Jan Eriksson och Petter Månsson till länshäktet i Karlstad.

I häradsrättens protokoll kan man läsa en lång utläggning om hur och när buteljerna hade tagits och vem som hade gett till vem. Man kan konstatera att deras vittnesmål inte var helt enhetliga.

Värdet av det stulna vinet var cirka 17 riksdaler banco som i dagens penningvärde är cirka 2000 kr.

Rättegång och straff

I brev från kyrkoherdarna i respektive socken stod att männen hade försvarlig kunskap i läsning och kristendomskunskap och nyttjade regelbundet Herrens nådemedel. De var välfrejdade och hade ej tidigare begått någon brottslig handling.

Enligt Missgärningsbalken dömdes Jan Eriksson för stöld och för att som förman på pråmen inte förhindrat stölden och Petter Månsson dömdes för stöld. Båda två dömdes till 27 dagar på vatten och bröd i fängelse samt uppenbar kyrkoplikt vilket innebar att personen fick stå inför församlingen i kyrkan och erkänna sin skuld och bedyra sin ånger. Personen blev då förlåten och återupptagen i församlingen.

Henrik Håkansson erkände att han varit med om stölden medan brodern Anders Håkansson erkände att han druckit av vinet men ej förstått att det var stulet.

Alla fyra männen dömdes till böter och att ersätta Frykstads Järnvägs Aktiebolag för det stulna vinet samt de kostnader som tillkommit för kallade vittnen.

Jan Eriksson och Petter Månsson avtjänade sina straff på Fångvårdsanstalten i Karlstad dit de kom 2 augusti 1852. Efter 27 dygn på vatten och bröd samt uppenbar kyrkoplikt 3 oktober 1852 i Karlstad Domkyrka var de fria män.

I fångvårdsanstaltens kyrkobok och fångrulla kan man läsa att Jan Eriksson var ordinär till växten, hade ljust hår och blå ögon. Vid ankomsten var han klädd i grå vadmalsrock, väst och skjorta. Man kan även läsa om hans uppväxt och hans uppträdande på anstalten även om den aktuella boken har svag text och är svår att läsa.

Efter avtjänat straff

Efter händelsen levde Jan Eriksson ett lugnt liv utan vidare brottsliga handlingar. Han stod skriven som inhyses och anteckningen om

att han var avstraffad för stöld stod kvar i husförhöret fram till hans död.

Jan blev änkring 23 december 1857 då hustrun avled av okänd anledning och bara några månader senare avled även Jan 20 februari 1858 av okänd anledning. Han var då 42 år.

Reflektioner om 168 års förändringar

Klarälven som i dag flyter stilla i sin fåra utan alltför många flytande farkoster var för 168 år sedan en livlig trafikled med båttrafik upp och ned för älven. Lyckans lastplats som idag enbart består av en kort bit räls och en siluett av loket Frycksta samt en minnessten var säkerligen en sjudande plats av människor, hästar, vagnar och båtar då gods från båtar, hästskjutsar och de hästdragna vagnarna på järnvägsbanan lastades om. Även passagerartrafik förekom på båtarna och på tågbanan.

Man kan också undra vilka välklädda herrar och damer med fräsande kjolar som blev utan vin på någon av Fryksdalens många herrgårdar efter att fyra båtkarlar tagit sig ett rus. I de tiderna var det säkerligen det välbärgade folket som hade störst möjlighet till att nyttja starka drycker.

Domböcker och andra dokument

I domböckernas protokoll kan man hitta en mängd olika personer som kan ha varit tilltalade för ett brott men också som målsägande, vittnen, nämndmän, länsman m.fl.

De mål som målas upp ger glimtar hur människor levde, vilka värderingar som var viktiga och hur samhället fungerade.

I fångvårdsanstaltens dokument kan man hitta så mycket mera information om en person än det man hittar i kyrkböckerna. Det är väl värt att undersöka.

Husförhör i Sunne

av Ragnar Johansson

Pastor Anders Molinder, var verksam i Sunne socken 1828-1833. Inför husförhören år 1831 i socknens östra del, öster om sjön Fryken, se karta, hade han skrivit en dagordning där man kan läsa i vilka byar och hos vilka personer som husförhören hölls. På kartan är endast de byar där husförhören hölls som är angivna.

Dagordningen kungjordes säkerligen i kyrkan så att besökarna skulle få reda på när och var de skulle inställa sig.

Husförhören genomfördes mellan den 31 oktober och 17 november på 20 olika ställen. Då flera byar var kallade till samma plats kunde husförhöret vara hela dagen men det fanns tillfälle när husförhör genomfördes på två olika platser samma dag. Efter första veckan kommentar Molinder så här. "Fullgjort arbete med förkylning – hu! så tråkigt slutet efterlängtat".

Den tidens vägar bestod väl mest av enkla körvägar där det gick att ta sig fram med häst och skrinde eller släde om det kommit snö i början av november. Prästen åkte nog inte hem till Sunne över natten när han var längre bort i socknen utan låg kvar i någon av gårdarna där husförhören hölls.

Socknen är stor och fågelvägen mellan Sunne och Lövåsen är drygt 18 km och nuvarande vägsträcka omkring 23 km. Med häst tog det några timmar att komma fram.

Befolkningen i Sunne socken var år 1830 7839 personer. Hur fördelningen var mellan östra och västra sidan av Fryken framgår inte av statistiken. Vid jämförelse mellan antal sidor i husförhörlängden för östra respektive västra sidan så är det ganska lika, 394 mot 400 sidor. De minsta barnen deltog väl inte i husförhören. Räknar man bort barn under sju år så skulle antalet personer som skulle delta i husförhören bli omkring 7500 personer. Fördelat på 20 platser blir snittet 375 personer. Några hade väl skäl

till att inte delta i husförhören men det blev säkert många på varje plats. Det kunde nog inte bli några djupgående förhör med var och en om det kristna budskapet.

Måndag 31 oktober.

Annefors samt närbelägna torp samt Ransjön och Prästsätter kl. 10 f.m.

Tisdag 1 november.

Torsby och Backa så fort det dagas kl 8 f.m. hos Olof Jönsson i Torsby.

Samma dag kl 2 e.m.

Tjustersby och Åleby samt torp hos Per Pettersson i Tjustersby

Onsdag 2 november.

Gullsby, Södra Borgeby, Bergskog och torp kl 8 f.m. hos Jan Persson i Södra Borgeby.

Samma dag kl 2 e.m. med Pålby och Mageby.

Torsdag 3 november.

Torsdagen med Östanås, Katterud, Rådom och torpen kl 1 e.m. hos Per Jonasson i Östanås.

Fredag 4 november.

Gunnarsby, Svineberg och Norra Borgeby kl 8 f.m. hos Enkan Maja Gudmundsdotter i Gunnarsby.

Samma dag med Brårud, Norra Arneby kl 2 e.m. hos Lars Olsson i Norra Arneby.

Lördag 5 november.

Björsholm med torp kl 2 e.m.

Måndag 7 november .

Sätterstad, Bäck, Sätter, Ränneråsen och Björkhulta kl 8 f.m. hos Nils Jonasson i Sätterstad.

Samma dag Lövåsen, Arnästorp, Hedåsen, Torpen och Tväråna kl. 2 e.m. hos Olof Ersson i Lövåsen.

Tisdag 8 november.

Skogsberg, Östanbjörke, Tomthult och Torp så fort det dagas om morgonen hos Olof Jönsson i Östanbjörke.

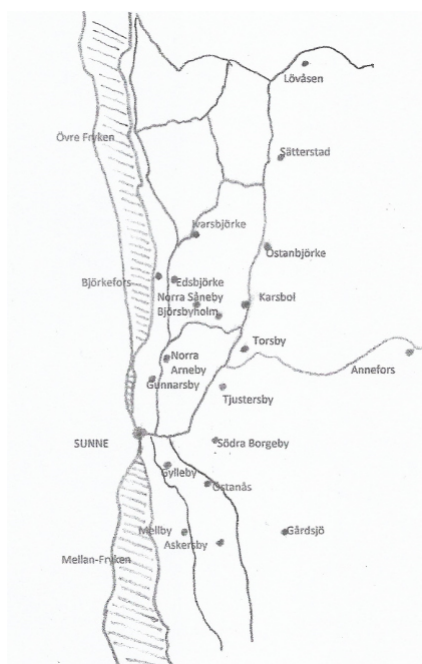
Samma dag Karsbol, Gjutaregården, Moängen och Torp kl 2 e.m. hos Per Olsson Karsbol.

Onsdag 9 november

Gårdsjö, Mageby- och Brårudsätter, Råbäcken och Våvartorp kl 10 f.m. hos unge Lars Olsson i Gårdsjö.

Torsdag 10 november

Askersby, Persby, Angersby, torp och Mörkerud kl 2 e.m. hos Jon Bengtsson i Askersby.

Fredag 11 november.

Munkebacka, Mellby, Östra Ingersby och Vitteby kl 2 e.m. hos Jan Jansson i Mellby.

Lördag 12 november.

Askerud, Huseby och Norra Sâneby kl. ½ 2 e.m. hos Olof Persson i Norra Sâneby.

Måndag den 14 november.

Gylleby och Häljeby och torp kl 3 e.m.

Tisdag den 15 november.

Edsbjörke, Hägerud kl 8 f.m. hos Sven Larsson i Edsbjörke.

Onsdag den 16 november.

Ivarsbjörke, kl 8 f.m. hos unge Lars Olsson

Torsdag den 17 november.

Björkefors och Antonström kl 8 f.m.

Årtalet för husförhören är inte antecknat på dagordningen. På ett ställe står det dag och månad.

Genom att jämföra datum och veckodag i almanacken för åren som Molinder tjänstgjorde i Sunne är det 1831 som stämmer enligt almanacken.

Källa:

Sunne JI:4 (1832-1880) sid 102 och framåt.

Gästgiveriet i Illberg i Stora Kils socken

av Anders Möller

Gästgiverierna som inrättats i mitten på 1600-talen var inte bara platser för övernattnings- och utskänkingsställen för mat och dryck för vägförare. Under drottning Kristina hade en samlad förordning om väghållning, gästgiverier och skjutsning getts ut. I denna bestämdes också att milstenar skulle sättas ut längs de större vägarna. Det gjorde att gästgiverierna samtidigt blev skjutsstationer och tvingades ansvara för befordran av post. Gästgiverierna fick en geografisk placering som var mer eller mindre strategisk och nästan uteslutande var placerade där flera vägar strålade samman i det kommunikationsnät som dåtidens "större" landsvägar utgjorde. Däremot kunde avstånden mellan gästgiverierna varierade stort.

Illbergs gästgivargård låg på en ås strax söder om Apertins herrgård i Stora Kils socken. Vid Illberg löpte landsvägarna ut i tre väderstreck. Dels västerut mot Fagerås och vidare mot Arvika och Eda skans. Vägen motsvarar ungefär sträckningen av väg 61 före den senaste ombyggnaden. Dels två vägar norrut. Den ena genom Fryksdalen på östra sidan Fryksjöarna och den andra genom Klarälvdalen.

Vägen utefter Klarälvdalen motsvarade ungefär dagens väg 62. Till sist fanns landsvägen söderut mot Karlstad.

Avstånden mellan gästgiverierna mättes före decimalsystemets införande i det vi idag kallar "gammal mil" eller en "svensk mil". År 1665 infördes en definition på svensk mil där 1 svensk mil = 4 fjärdingsväg = 3 600 stänger = 6 000 famnar = 18 000 alnar = 36 000 fot ≈ 10 688 meter.

Det gästgiveri som fanns närmast söder om Illberg låg i Stodene ungefär vid dagens rondell i Ilanda där vägar 61 och 62 numera delar sig. Avståndet från Illberg till Stodene var 3/4 gammal mil. Samma avstånd som var det från Stodene till Karlstad. Omräknat blir delsträckorna drygt 8 km vardera. Närmaste gästgivargård västerut låg i Karsbol strax norr om Fagerås. Avståndet från Illberg var ungefär 1 1/4 gammal mil och omräknat ungefär 13 km. Från vägen norrut i Fryksdalen låg närmaste gästgivargård i Gunnarsby ca 2,5 km norr om Nilsbysundet som förbinder sjöarna Nedre Fryken och Mellan Fryken. Avståndet mellan Illberg och Gunnarsby var ungefär

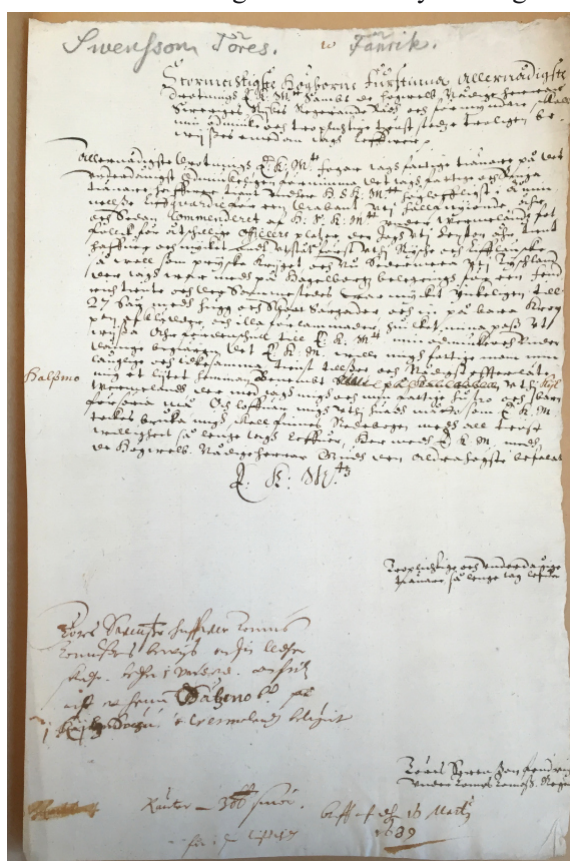

Illbergs gästgivaregård år 1949. Bilden från Järnvägmuseet är tagen av Tufve Spångberg.

1 1/2 gammal mil eller omräknat cirka 16 km. Från Illberg och norrut genom Klarälvdalen låg närmaste gästgiveri i Torp drygt 3 km sydost om Deje och på ett avstånd från Illberg på 1 3/4 gammal mil vilket omräknat blir knappt 19 km.

Det är höljt i historiens dunkel när gästgiveriet i Illberg startade men 1639 nämns en Joen i Illberg som gästgivare. Han var troligen en son till länsmannen "med rymligt samvete" Erik Jonsson i Illberg. Året efter anges Joen även vara postbonde. Denna historia börjar dock år 1650, samma år som häradshövding Lars Broman hade köpt säterirättigheterna på Apertins herrgård.

Detta år utsågs Töres Svensson till gästgivare i Illberg. Töres Svensson var en avskedad kapten vid Närke-Värmlands infanteri regemente. Han var gift med Malin Eriksdotter som var dotter till länsmannen Erik Jonsson i Illberg. Töres Svensson hade blivit antagen som soldat 1614 och sedan raskt befordrats inom regementet. Han deltog i åtskilliga stridshandlingar under 30-åriga kriget och blev hela 27 gånger skadad av hugg eller kulor. Skadorna hade gjort honom delvis förlamad. Därför skrev han 1639 ett brev till drottning Kristina och bad att få behålla hemmanet Halsmo i Kil för sin hustru och barns försörj-

Töres Svenssons brev till drottning Kristina med svaret inskrivet längst ner.

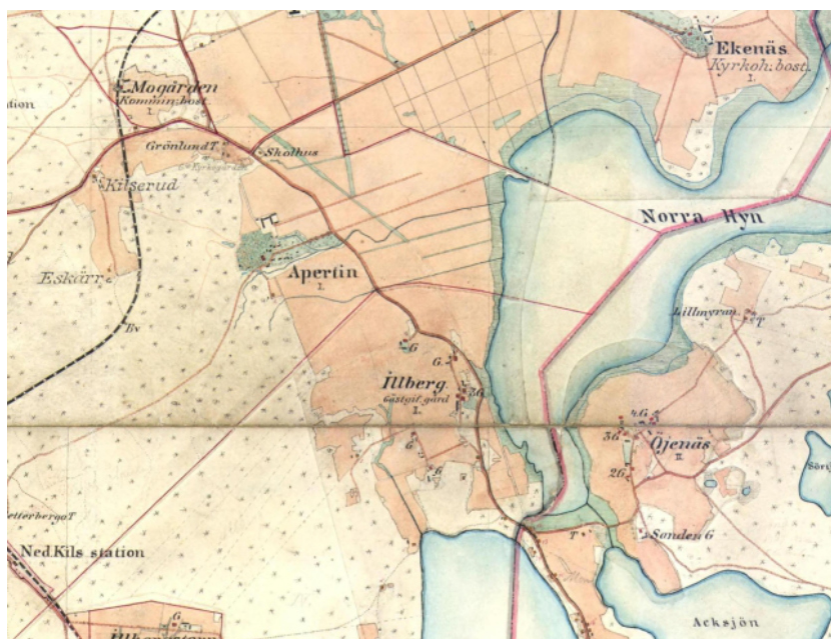
ning. Detta beviljades av drottning Kristina i ett svarsbrev i mars 1639.

Nedan följer en avskrift av Töres Svenssons brev som finns hos Krigsarkivet, Biografica-samlingen Swensson Töres, Underdånige tienares 1639 Supplik Drabant vid Lifgarde

Stormechtigste Högborne Fürstinna Allerådigste Drotningh E: K: M:tt sambt de högwelb. Nådige herrar Sweriges Rykes Regerande Råd och förmyndare skall Min ödmuika och troplichtige dienst stedze troliken bewyses emedan iagh lefwer.

Allertnådigste Drotningh E: K: M:tt fogar iagh fattige tiänaree på det underdånigst Ödmiukeligen förnimma det iagh fattige och ringa tiänare hafwer tiänt under H. S. K: M:tt höglofligst i XXX nellße Lifguardie för een drabant uej fulla nyionde år och sedan Commenderet af H: S: K: M:tt under Wermelandz fot folck får åtschillige Officers platzer der Jagh uti Sexton år hafuer och mycket ondt utståt först uthj Rysche och Lifländske så well som pryske kryget och nu Sedermera utj Tyschland der iagh war medh på Hagelborgz belegringh för en fendrich tient och der sammestedes war mycket ynkeligen till 27 sår medh hugg och skott sargades och in på bara kroppen afkleder och illa förlamader huilket mina paß utwysa Ähr fördenschull till E: K: M:tt min ödmiuke och underdånige och idkesamma dienst tillße och Nådigst efterlåte mig et lytet hemman Benembt ~~xxx på xxx~~ uthj Halßmo Kyhl (ditskrivet i efterhand)

Wermelandh der med iagh och min fattige hustru och barn försörja må Och lofuar uthj huadh måtto som E: K: M: medh de Högwelb Nådige herrar Gudh den aldrahögste befelet E: K: M:tz

Troplichtige och underdånige Tienare så lenge iag lefwa

Töres Swenßon fendrich under Tomas Tomaß. Regem

*(nedan ditskrivet efteråt)
Töres Swenss hafwer Tomms Tomßons bewys om sin ledheshade behn i xxx. Xxx wist et hem Halzmo xx på j Kilen Sochen i Wermelandh blijt (??)*

*Räntar 366 xxx
Får i sin liftihd*

*Bref af dhen 16 Marty
1639*

Med kaptens grad tog Töres Svenssons militära bana slut då han fick avsked år 1650. Han hade redan Halsmo för sin och familjens försörjning under kvarvarande livstid. I samband med avskedet tilldelades han även Illberg där han utsågs till gästgivare. Töres Svensson hann bara driva gästgiveriet i fyra år innan han lämnade jordelivet.

Efter Töres död 1654 drev hans änka Malin Eriksdotter gästgiveriet vidare med hjälp av dottern Ellika Töresdotter och hennes make Börje Aronsson. Ellika och Börje hade bott i Halsmo men flyttade senare till Illbergstorp. Börje var

son till Töres tidigare kompanichef Aron From vilken avslutat sin levnadsbana i Zollschantz i Stettin redan 1638. Efter att Börjes hustru Ellika dog 1685 gifte Börje om sig med Karin Tolsdotter men äktenskapet blev varken långt eller lyckligt. I ett domboksmål från 1694 framkommer att Börje Aronsson år 1687 hade rymt till Norge efter att ha anklagats för tidelag med en ko. Familjen verkar trots Börjes snedsprång ha haft något högre status än andra bönder eftersom de blev kvar som gästgivare i Illberg.

Efter Börjes rymning drevs gästgiveriet en tid av Johan Bruun som var gift med Börjes och Ellikas dotter Margareta Börjesdotter och av hennes bror Antonius Börjesson med sin hustru Kerstin Larsdotter. Johan Bruun var son till prästen Johan Brunius som var tredje generationen av kyrkomän Brunius i rakt nedstigande led från mitten av 1500-talet i Stora Kils socken. Johan Bruun och Antonius Börjesson klagade flera gånger i häradsrätten över att postsysslan var alldeles för tidskrävande och att de inte klarade sina andra åtaganden som bönder, gästgivare och skjutstjänsten om de samtidigt tvingades distribuera posten. De blev dessvärre inga lätnader i gästgiveriets åtaganden.

Både Johan Bruun och Antonius Börjesson gick ur tiden året 1708.

Som gästgivare utsågs då Aron Antoniusson f 1681 i Illberg med sin hustru Elin Larsdotter f ca 1692. De fick dela gästgivarsysslorna med Erik Persson med hustru som också bodde i Illberg. I samband med detta utnämmande befriades gästgiveriet i alla fall från postförmedlingen.

Mer än så här långt har jag inte djupstuderat gästgivarna på Illberg men allt efter som åren gick ökade antalet familjer som drev gästgiveriet. Året 1738 delades gästgiveriet av åtta familjer, Jonas Håkansson med hustru, Anders Ersson med hustru, Olof Bengtsson med hustru, Anton Eriksson med hustru, Aron Antonsson med hustru, Erik Persson med hustru, Lars Ersson med hustru och Nils Ersson med hustru.

Att uppdraget med åren delades på allt fler måste tolkas att antalet resande ökade för varje år. En förklaring till ökningen av resande är den ökade industrialiseringen som skedde i Värmland under slutet av 1600- och början av 1700-talen. Industrialiseringen krävde allt fler transporter av både varor och människor. Efter att Sveriges första järnväg den 8 km långa hästdragna Frykstadsbanan öppnades för allmän trafik 1849 är det redan känt att gästgiveriet i Illberg användes flitigt. Av de i denna text nämnda gästgiverierna var Illberg, Karsbol och Gunnarsby ännu drift då de häradsekonomiska kartorna över Värmland ritades mellan 1883-1895. Däremot hade Stodene och Torp sannolikt upphört med sina verksamheter. Gästgivarregården i Illberg (på fotot) som byggdes på 1700-talet totalförstördes vid en eldsvåda på 1990-talet och har inte återuppbyggts. Efter branden har marken schaktas och ett ny modern villa uppförts på marken längre upp på åsen. Det enda som idag minner om gästgiveriets existens är en förfallen uthuslänga som gömmer sig mellan stora träd och i tät sly. Uthuslängan är mycket förfallen och det trasiga taket täckt av presenningar. Det är nog bara en tidsfråga innan det oundvikliga förfallet är fullbordat.

Ordföranden har ordet

2020 - året vi kommer att minnas

Vi har väl alla på olika sätt kastats mellan hopp och förtvivlan detta år. Många har själva blivit sjuka eller har nära och kära som drabbats hårt av Covid 19. Andra känner av begränsningarna i vardagen som pandemin medfört. Vi är många som saknar de möten som tidigare var en del av tillvaron. Allt från att träffa sina vänner och anhöriga, delta i studiecirklar, sjunga i kör, till att kunna delta i föreningsaktiviteter. I skrivande stund verkar det som om vi fortsatt får vänta på att komma tillbaka till det normala. Det här var året då ord som pandemi, social distansering, sjuttioplussare fanns på allas läppar.

En historisk tillbakablick visar att sommaren 1918 meddelade svenska dagstidningar att Spanska sjukan nått södra Sverige och det var början på en svår tid då nära 40 000 svenskar dog. Denna pandemi ebade ut under 1920, alltså för exakt 100 år sedan.

För Värmlands Släktforskarförenings del kan nog året sammanfattas med ett ord - inställt. Vårens, sommarens och höstens aktiviteter har inte kunnat genomföras som planerat. Styrelsearbetet har dock fortgått genom att styrelsemöten och arbetsmöten har hållits digitalt.

Vår första digitala föreläsning

Föreningens första digitala föreläsning hölls 26 oktober, och det var Christina Sagersten, Sundsvall som förläste på temat "Hitta fader okänd med hjälp av DNA". Det var intressant att ta del av hennes

presentation och vi fick tips om hur man kommer vidare i sökandet. Det var 45 personer som deltog och en av deltagarna anslöt från USA. Vi fick även positiva kommentarer från medlemmar ute i landet som nu kunde delta i en föreläsning. Inbjudan till föreläsningen och instruktioner om hur man anslöt gjordes genom mailutskick, så tänk på att det är viktigt att föreningens medlemsansvarige har fått din aktuella mailadress. Vi använder kommunikationsplattformen Zoom för våra digitala möten, men man behöver inte installera något program på sin dator för att kunna delta.

Årsmöte lördagen den 20 februari 2021

Årsmöte hålls som planerat lördagen den 20 februari 2021, och kallelsen finner ni på annan plats i denna tidning. I och med att Covid 19-läget är ovisst, och vi på alla sätt vill följa de rekommendationer som finns, så kommer medlemmarna endast att kunna delta via Zoom. I Zoom finns möjlighet till handuppräknings och omröstning.

Vad händer i föreningen under våren

Arkivcentrum i Karlstad har meddelat att inga föreläsningar kommer att hållas i deras lokaler, samt att forskarhjälp på torsdagskvällar utgår. Vi skall om möjligt försöka erbjuda föreläsningar, digitala eller filmade, så håll utkik på varmlandsrotter.se, i Facebookgruppen och i mejlen.

God Jul och ett Gott Nytt År!

Värmland i november 2020
Lars-Göran Jansson, ordförande

Källor

- Värmlands landskapshandlingar
- Jordeböcker
- Mantalslängder
- Arméns rullor
- Krigsarkivets Biografica-samling
- Kils härads domböcker
- Karlstads häradsrätts domböcker
- Stora Kils räkenskap för kyrkan
- Anteckningar rörande Svenska regementernas historia, Julius Mankell, 1866
- Häradsekonomiska kartor 1883-1895
- Svenska slott och herresäten vid 1900-talets början, Stockholm, 1910
- Sveriges småbanor 1802 – 1865, Ivan A Bodstedt, 1945
- Hästskjuts- och diligenstrafik, Tommy Eriksson, 1996

Christinehamn-Sjöändans järnväg 1850-1858

Hästbanan som förändrade bygdens levnadsvillkor och utveckling

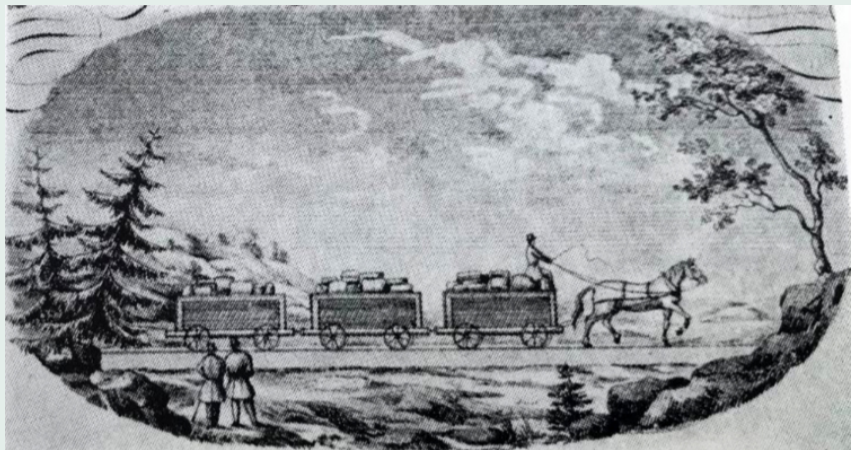
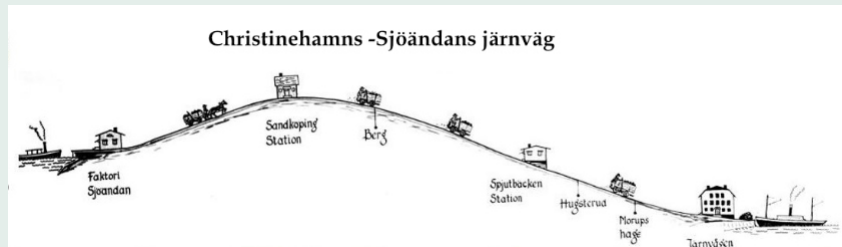
av Kurt Eriksson

Fyrståndsriksdagen 1848-1849 beslut att stödja ett ungt järnvägsbolag, som avsåg att bygga en hästbana mellan Kristinehamn och Sjöändan med ett lån på 66 666 rdr 32 sk banco, fick storpåverkan på bygden och dess befolkning.

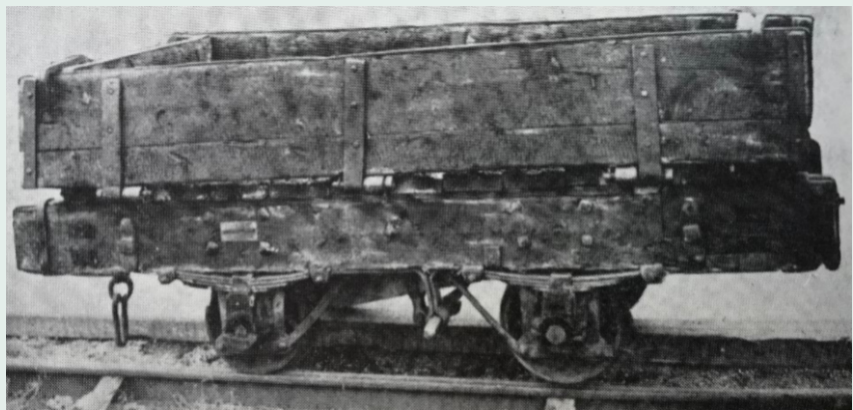
Redan 1850 kunde hästbanan, 10,7 km lång, tas i drift, men utvecklingen gick snabbt och redan sommarn 1858, efter en viss förstärkning av räler och ombyggnad av kurvor, skedde övergång till ångloksdrift.

Åtta års hästdrift blev en nödvändig övergångstid för bygden och möjligheten till annan försörjning innan ångloken Sjöändan och Kristinehamn övertog dragandet, då tidigare hästforor sedan 1648 skött transporten av järn och malm till utlastningsplatsen vid Vågtorget i Kristinehamn och med returlast av livsförnödenheter för Östra Värmlands Bergslag.

Tidigare foror utgjorde runt 1000 kördagsverk per år, mestadels vintertid, vilket innebar att forkarlar kunde sköta de små odlingar de hade på sina torp under sommarn och som var av stor vikt för familjens matmässiga basförsörjning. Även den lilla ekonomiska ersättning forkarlarna erhöll behövdes för inköp av livsförnödenheter som salt, sill, kryddor, etc. En del av ersättningen förbrukades vid raster och uppvärmning vid krogar utmed forvägen. Brännvin var ju väl känt att det gav både värme och kraft och därför inmundigades en och annan jungfru av drycken på krogarna. Mellan Sjöändan och staden fanns Heinola krog, under Niklasdamms bruk, som drevs av landshövdingen Herman af Låstbom och var enligt tiden "ett tillåtligt värdshus". Enda positiva i detta var att rusthållningen på krogen sköttes av torparen Olof Bryngels-

Hästbanetåg. Efter vinjett på ett aktiebrev i "Christinaehamns Jernvägs-Bolag" 1847. Original i Järnvägs-muséet, Gävle.

Öppen godsvagn använd på hästbanan Kristinehamn-Sjöändan 1850-1858. Foto Järnvägs-muséet, Gävle.

son och hans hustru som båda var oförmögna till annat arbete och hade en möjlighet till nödtorftig försörjning.

Behov av både arbetskraft och hästar minskade radikalt i och med idrifttagandet av hästbanan. För forkarlarnas del blev 600-700 kör-

dagar/år kvar för transporten från Sjöändan upp till Sandköping som krävde 5 hästar. Vid Sandköping tog en vagnförare och en bromsare över på varje vagn då dessa rullade själva ned till staden, höjdskillnad är drygt 90 meter. Inne i staden krävdes 1 häst för framkörningar av vagnar och för återtrans-

Lange, Palmström och Blanckenfjell

av Rolf Nummelin

porten krävdes 4 hästar för sträckan till Morups hage, ytterligare 5 upp till Spjutbäcken och för sista delen upp till Sandköping även där 5 hästar. Glada hästar fick delvis åka vagn tillbaka. Vagnar var från början 15 stycken men utökades snart till 24. Returlast uppför banan hanterades så att 1 häst drog två vagnar varav den första var lastad med 3 tunnor sill eller spannmål.

Passagerare kom också tidigt med på banan, 1851 åkte 76 personer, 1857 utgjorde passagerarmängden 433 åkande från staden samt 298 från Sjöändan till staden. Resan var inte det bekvämaste då det i bolagets handlingar inte finns någon passagerarvagn noterad förrän 1861 när ångloksdriften påbörjats. Före detta var komforten lösa bänkar eller plankor på lastvagnarna.

Totala dagsverken utmed hästbanan blev 29 vagnsförare och bromsare, 6 man för av- och pålastningar och några förmän. Många människor som var engagerade i körsior etc. fick nu återvända till jordbruksnäringen och bidrog där till utvecklingen av det agrara samhället.

En bra sammanfattning av effekterna som hästbanans medförde gjorde Bergmästare Franz V Scheele: ”att Sjöändekörslorens upphörande har förmånligt verkat för jordbruksutvecklingen och att nykterheten, trevnad och välstånd hava blivit hemmastadda hos ett folk som förr endast fört ett åkande liv”.

Källor:

På Värmländsk räls, Värmlands nation Uppsala

Kristinehamns historia III, Axel Em. Löf, Arvid Ernvik

Järnvägmuseet

Husförhör Varum

Jag har varit intresserad under lång tid av de adliga släkterna Palmström och Blanckenfjell. Två bröder Palmström blev gifta med varsin syster Blanckenfjell. Släkten Blanckenfjell är en ännu levande adlig släkt medan släkten Palmström (adliga ätten nr 867) anses vara utslocknad.

Björn Björnström i Stockholm, numera avliden sedan några år, kontaktade mig i slutet av 1990-talet och vi samarbetade i omkring 20 år, där Björn i första hand skötte Blanckenfjell, vilken släkt han tillhörde, och jag räknade mig till Palmström, vilken jag tillhörde på den oäkta sidan sedan slutet av 1600-talet i Nedre Ullerud, där Johan Palmström fick fyra barn inom och två barn utom äktenskapet.

En av dessa utomäktenskapliga barn kom att bli stamfar för min släkt, där min farmors mor hette Palmström. Släkten och namnet Palmström är omfattande i Norge, och finns även i USA.

När Johan Palmström, dog 1705 och sonen Johan Reinhold, född 1684, dog vid Poltava, blev hustrun Anna Maria Blanckenfjell ensam med yngste sonen Lorenz, född 1686.

Anna Maria Blanckenfjells yngste son blev inte kvar hemma. Hon skrev tämligen omedelbart en donation till en släkting, med reservation för att om sonen, vilken vistades i ”fiende land” (Ryssland), kom hem någon gång, så skulle donationen återgå till Lorenz Lange (Palmström).

Anna Marias testamente är bevarat i prostens Anders Lignells

samling, som finns bevarad på Arkivcentrum Värmland inom Kristinehamns högre allmänna läroverks handskriftssamling. Här finns en rad dokument som berör släkterna Palmström och Blanckenfjell i volymen Lignell XXXVIII (äldre benämning) eller Flp:23 (nyare benämning).

Lorenz Lange är en känd person i rysk historia. Han är känd som en svensk soldat och ingenjör som gick i rysk tjänst, men om hans svenska ursprung har i stort sett allt varit okänt. Han var kanske en av de mest beresta svenskarna under 1700-talet genom att han ledde sex expeditioner från Ryssland till Qingdynastins Kina. Mer om honom finns att läsa t.ex. i Ingemar Ottossons bok *Möte i monsunen. Sverige och Kina genom tiderna* (Dialogos förlag 2019).

Lorenz Langes farfar Johan Mattsson Lange, adlad Palmström, var från Estland, sannolikt var tyska hans första språk. Johan Mattsson Lange blev utsänd till Göteborg att ansvara för en mindre flotta för att skydda Sverige mot danska och tyska inkräningar år 1647.

Kanske var det Johan Mattsson Lange som gav namnet Majorna till den kända stadsdelen i Göteborg, när han ilade till kusten för att möta något fartyg.

Det är alltså med stor säkerhet så, att Lorenz Palmström, son till löjtnanten Johan Palmström i Nedre Ullerud, är samma person som den svenske upptäcktsresanden i rysk tjänst Lorenz Lange.

Anna Blanckenfjells testamente

Bevarat i Anders Lignells samling, Kristinehamns högre allmänna läroverks handskriftssamling, äldre beteckning Lignell XXXVIII, numera F1:p 23.

Exhib: i Kongl. Giöta Hofrätt d: 22 Maji 1712 (Nr 9 i Lignells samling)

För allom dhem som wederbör, gör Jag Anna Blankenfiell kunigt, att Jag af En frij willia och moget betänkiande hafwer till Min Sahl: Broders dotterdotter Jungfru Catharina Laurentijn, up dragit och Testamenterat i anseende till dhen trogna tienst och upwachting som samma Jungfru hoos mig uti Fiorton åhrs tijd givedt; Som iag och i kraft af dhetta bref updrager och Testamenterar min Sahl: Broders dotterdotter och dess efterkommande Barn och arfwingar Mitt frälsehemman Jonsbohl /: Hwilket iag 2:ne gånger inkiöpt och löst, och således mig tillfallit är /: att nyttia bruka och Ewärdeligen possidera ograwdt medh alla dhes tillhörigheeter, uti wåhto och torro, uthan nogen afgiftel:r skatt till Säterijet dhet ware medh uthlaga el:r dagwärken. och om gud hade så beslutit, att kalla Min Kiäre H:r Son hädan för än Mig el:r att han redan wore afleden /: Hwilket Mig nu gud bättre okunnigt är, så är Min dissposition om dhet löösa och aflinga, att Min Sahl H:r Broders dotterdotter, efter Min dödh skall behålla och få äga dher uti halffparten af alt som efter Mig finna Kan. Men om dhen högsta guden Mig till en hiertans hugnadt wore så beslutandes att Min K:e H:r Son uti Min lijfstijdh hem komme el:r han efter Min dödh efterfrågar sitt arf, Så är fuller ändoch dhetta Testamentet uti sig kraftigt, och min änteliga willia att så skall skiee som orden här uti dietera men lemnar likwäll Min K:e H:r Son, att få göra för medh och Låta efter Eget behagh; Men dhenna dissposition ware allena Min K:e H:r Son och ingen annan arfwinge efter Min dödh förbehållen. är dherföre Min wänliga begieran, dhet wederbörande domhafande tächtes icke allenaste dhen-

na Min äntelige tanka till protocols komme låta, uthan dher å Conffinnation och fasta till Min Sahl: H:r Broders dotterdotter medela. Hwilket Jag för god t ehrkenner och Med Min Egen hand och Sigill bekräftar.

Hollerudh d 20 octob:r 1709

Anna Blankenfiell
(Sigill)

Till wittne att dhetta Testamente Medh Jonsbohl och halfa dhet löösa och aflinge är af Wällborne Frun Wid Sundt förnuft Consenterat Attestera

:P: *Dahlman* v: D: M: in Ulleröön And: *Nyqvist*

Dhenna Min frijwillia gåfa af Mitt frälsehemman Jonsbohl Till min Broders dotterdotter Jungfru Catharina Laurentijn tillåter Jag henne widh wederbörlig domstohl för sig Lagl:n att uppbiuda såsom till sin så mycket större förfahrt efter Min dödh oklandrat fåå Erhålla och besittia

Hollerudh d 14 (17?) Sept:r 1710

Anna Blankenfiell

På Kihls härads tingh Präsenterade, och Intechnat d: 9 Feb.1710

Test:r *O. Lundstedt*

Oppb:

Anno 1710 d. 19 Septemb. - 1 g

A:no 1711 d: 26 Januarj ----- 2 g

Dito anno d. 22 Sept: - 3 g

Fasta på Jonsbohl d: 24 sept. 1713

Exp.

Extract af Kongl. Giötha HofRätts Protocoll hållet d 22 Maji 1712. (Nr 10 i Lignells samling)

Samma dag insinuerades uti Kongl. Rätten det Testamente som välborna Fru Anna Blankenfiäll sin afledne Broders Dotterdotter Jungfru Catarina Laurentin d 20 Octobris 1709 gifvet, hvarandels be:ta Jungfru ock dess efterkommande uppdrages, i anseende till dess uti Fiorton åhrs tijd hos Frun

giorde trogna tjänst ock uppvaktning, att hennes Frälsehemman Jonsbohl, att nyttja bruka ock evärdeligen ogravdt posidera, med alla dess tillhörigheter utan någon afgift eller skatt till Säterijet, ware sig utlagor eller Dagsvärken: Ock dhen Gud hade beslutat Kalla Fruns Son hädan, förr än henne, eller han redan war afleden, så är hennes disposition om det lösa ock aflinge, at be:ta hennes Broders dotterdotter efter Fruns död skall behålla ock få äga den uti halffparten af alt hvad efter henne finnas kan. Men skulle den Högste Gud så för sädtt, att merbe:te Fru Blankenfiälls Son, som i fiende land är, uti hennes lifstijd hem kommo, eller efter hennes död arfvet efterfrågade, så är wäll Fruns ändteliga wilja, att detta Testamente, skall ändock wara uti sig Kraftigt, efter ordens lydelse, men lämnar likväl börde dess Son allena ock ingen annan arfwinge då han med göra ock låta efter eget behag; med mera original Testamentet innehåller som emot vidimerad Copia parten återstältes; Hvar ,öfver detta till bevijs meddelat warder.

Actum ut supra.

Ad mandatum ex protocoll

J. O. Hager.

Reg: Dic: Goth: Notar:

Belägges med Charta Sigillata d (?) 16 öre Silfrmt

Kommentar av Rolf Nummelin

Insinuera

Detta ord hade en annan betydelse i början av 1700-talet. Det betyder inlämnande av en skrivelse till någon.

Anna Blanckenfjell

Det är okänt när Anna Maria är född. En gissning från min sida blir omkring 1646, men hon kan vara född 1645, eller i början av 1650 talet. Anna Maria gift den 9 januari 1681 med Johan Palmström (=Lange) (1648-1705). Anna Maria dör den 20 december 1716 på Hållerud, och begravs den 17 februari 1717 i Nedre Ullerud.

Adliga ätterna Blanckenfjell, nr 319 och 482

av Rolf Nummelin

Adlade: Genom Lars Torstensson den 1 augusti 1645, introducerad 1647; och hans broder Joen Torstensson, den 23 februari 1650, introducerad samma år.

Ryttmästaren Lars Torstensson adlad på grund av:

Han var en modig och trogen krigsman ... han hafer inlåtit sigb i Echtenskap medh en Adelsperson. hwilkens förwanter¹ på hennes och godrens wegnar warit här på sidste möthe, för honom intercederat² at han medh Adelige Sköldemärke och privilegier ... blifwa benådat.

Ryttmästaren Lars Torstensson Blanckenfjell var född 1618, och dog den 22 september 1656 på Silboholm, sannolikt på grund av krigsskador. Vapenskölden visar en stormstege.

Kaptenen Joen Torstensson, född enligt osäkra källor 1612, och död den 12 oktober 1668, begravd i Arvika kyrka.

Adlad på grund av:

Han har avancerat från gemehn till Capitens charge ... skött sig väl och aldrig mankerat. Rekommanderat av Generalisimi och feltmarskalcken³

Vapenskölden identisk med broderns, fast klagomål över detta från myndighet.

Lars var sannolikt född i Sils socken; kanske var Joen född i Dalsland. Fadern var hejderidaren Torsten Joensson Bligare, skriven som Torsten Jonsson, Torsten Blyare och Torsten Blijare. Torsten Bligare anses född under 1580-talet, död före 1658 (Björn Björnström).

Jag tror, att Björn har rätt i födelseiden, men att Torsten Bligare dog år 1673, möjligen tidigt år 1674, och begravdes i Sil. Stan-

Forts på nästa sida

Vid tiden för testamentena 1709 och 1712, har hennes son Johan Reinold, född 1684, fallit som premierlöjtnant den 28 juni 1709 vid Poltava. Anna Marias enda kvarvarande barn är Lorentz Johan, född 1686. Det är om honom hon skriver, att han vistas i fiende land.

Det är mycket säkert, att han är identisk med den Lorentz Lange, vilken går i rysk tjänst i december 1712. Denne Lorentz gör 6 handelsresor till Kina i Tsarens tjänst. Han blir senare vicegubemör och dör i Irkutsk 1752. Den sanna identiteten på Lorentz Lange har det lärda Sverige sökt i 150 år, så det kan finnas någon osäkerhet.

Annas Broder = Magnus Blankenfjell (1 maj 1648 - 11 maj 1690). Löjtnant, begravd i Sils kyrka i Västergötland. Magnus får tre barn: Sergeanten Lars, vilken dör av ett vådaskott 1688, sonen Johan Axel, kapten, född 1672, död 1760, samt Anna Margareta, vilken anges född 1664, och gift med korpralen Jonas Laurentin någon gång på 1680-talet.

Födelseåret 1664 är i boken Nedre Ullerud AI:2 svårsläsligt av bläck-

sudd. Det kan vara snarare 1666 eller 1668. Sannolikt död i februari 1757. Broderns Dotterdotter = Catarina (=Caisa) Laurentin. Född 1685. Det är hon som ärver gården Jonsbol, där hon bor med sin make Jonas Kjellgren. Och vilken gård hennes dotter Stina Kjellgren, född 18 december 1724, tager över och bor som gift med Erik Andersson, född 13 oktober 1713, och där deras barn Anders, född november 1750, död januari 1758 och Margareta, född juni 1755, död 22 mars 1760, bor.

Catarina, eller Caisa, har också en syster Stina Laurentin, född 1687 (1684?). Också här är det bläcksudd i kyrkboken. Stina gifter sig senare med drängen på gården Håkan Larsson, född 30 november

1704. De bor på Nyed. Stinas mor Caisa bor tidvis hos dottern, enligt AI: 2 för tiden 1751-1760. Jonsbol i Nedre Ullerud upphör som fastighet 1918.

Storskifteskarta för hemmanet Bligan i Steneby.

Forts från föregående sida

dardverket över Dalsland anger släkten Blanckenfjell som kommande från Dalsland, utan närmare angivande av plats.

Det är att märka, att två av Lars Palmströms gifta döttrar återvänder till Dalsland, och dör där: Anna Margareta Palmström, gift von Horst, död som änka i Gunnarsnäs socken, "1 april 1764 begrafns fru Hors af hetsig feber 50 år gammal". Charlotta Palmström, gift med David Wall, död av hetsig feber den 13 april 1773 på "Kasen Sold. stom" Bäcke socken, Vedbo härad.

Den som utforskat släkten Blanckenfjell i nutid är Björn Björnström, Stockholm, och delvis även övertecknad författare, vilken forskar i den adliga släkten Palmström sedan 1993, med stöd av rudimentära forskningar gjorda av den norske professor Amfinn Palmström mellan 1903 och till sin död 1922.

Två bröder Palmström gifte sig men två systrar Blanckenfjell, ca år 1678/9 och 1681.

Torsten Bligares far var Joen Torstensson. född 15 ... och död 1614/27 (Björn Björnström) och hans mor Sigrid Svensdotter Stålhanske. född 15 .., död 16 ... (Elgenstierna).

Jag anser, att Joen Torstensson och Sigrid Stålhandske är begravda på den lilla kyrkogården i Sil, och även sonen Torsten, cirka 100 meter från säteriet Silboholm.

I Steneby socken, intill sjön Grann, intill RV 164, inte långt från Ed i Dalsland finns Bligan. Det är möjligt - för att inte säga troligt - att Torsten Jonsson har fått sitt tillnamn Bligare från denna plats. och att denna gård var ursprunget för den Blanckenfjellska släkten.

1. Roos af Hjelsäter?
2. =utlagt sig för
3. Möjligen den tidigare fältmarskalken, Lennart Torstensson, ännu i livet, vilken var en släkting till bl a Roos af Hjelsäter, och bröderna Blanckenfjell på svärdssidan.

Frågor och svar om antavlor

(Denna notis är en favorit i repris!)

Då och då brukar jag uppmana er läsare att skicka in antavlor. Då och då inflyter antavlor, och det är roligt varje gång. Men det borde vara mycket fler, tänker jag. Så nu tänkte jag försöka sätta mig in i hur ni tänker. Här är kanske några tankar, som ni får, och de svar jag skulle ge:

”Det är bara bönder i min antavla”

Det är det i de flestas antavlor. Kanske bara någon soldat bryter mönstret. Och säg inte att det är ett hedervärt yrke att vara bonde eller soldat! Chansen att någon skall hitta gemensam släkt blir ju stor ändå, genom att så många läser VärmlandsAnor.

”Min farmors mor var född utom äktenskapet”

Ja, men då känner du till farfars mormor, och kanske har du även hittat vem farfars morfar var på något oväntat sätt. Om inte, så är det ju bara att säga, att så var det med det.

”Min mammas släkt är från Småland”

Men då kanske pappas släkt är från Värmland? Det räcker gott om det finns någon värmländsk anknytning – just nu finns inte så många fler fora som faktiskt publicerar antavlor.

”Jag har en del luckor i min antavla”

En antavla blir ju aldrig helt utforskad. Så räkna inte med att du någonsin blir ”klar” – en publi-

Antavla 236

Den här antavlan är ägnad min morfar. Precis som min mormor var han en viktig person i min uppväxt.

Det var han som steg upp först och gjorde upp eld i spisen. Han såg till att vedskjulet alltid var fyllt av ved och att "skyg-åln" runt inägorna var skyddade, när kor och hästar hade släppts ut på skogen. All stråsäd sådde han för hand, inte så lätt att få en lagom tät spridning av kornen. När han varit till kvarnen och fått en säck havre mald till skrädmjöl hade han alltid med en strut med rostade havrekärnor som godis åt oss barn. Gamla maträtter som "motti" (nävgröt) är vanligt att laga än i dag, men "hillo" har jag inte ätit sen jag var barn. En enkel rätt vi rörde ihop på skrädmjöl och lingonsylt.

Som jag minns honom höll han för det mesta på med något, men inte alltid. För mitt inre kan jag än i dag se honom en varm sommarkväll sitta ute på verandan och blossa på sin pipa stoppad med Riks Shag.

Åke Nordström
aknord@telia.com

cering kan leda till en massa nya kontakter.

Så – det borde finnas alla skäl att skicka in antavlan till VärmlandsAnor. Det kan vara bra att dela upp den, pappas och mammas för sig, eller farmor, eller morfar osv. Du bestämmer själv. Gör ett utdrag från ditt släktforskningsprogram och skicka som fil till redaktionen! Maila redaktor@varmlandsrotter.se

Carl-Johan Ivarsson

Upprättad för Nils Nilsson, f. 29/6 1878 i Älghalla, Östmark (S)						mf (6) t. Åke Nordström. Alla orter i (S) län	
Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V			
Nr 2-3 (1)	Nr 4-7	Nr 8-15	Nr 16-31	Nr 32-63			
Nr 2, far	Nilsson	Bengtsson, Nils. Nämndeman	Engelbrektsson, Bengt	Bengtsson, Engelbrekt	1700, Fryksände - 20/12 1772, Östmark		
Larsson	Lars	f c8/12 1759, Fryksände, Millmark	27/10 1729, Fryksände - 2/4 1793, Östmark	Nilssdotter, Walborg	c1698, Fryksände - 24/4 1770, Östmark		
Nils	f 23/11 1802	d 24/5 1825, Östmark, Millmark	Persdotter, Marit	Jönsson, Per	f c1690, Fryksände		
f 2/1 1836	Östmark, Millmark	g 26/12 1786, Östmark	8/8 1726, Fryksände - 18/3 1787, Östmark	Persdotter, Gertrud	f 1690, Fryksände		
Östmark, Vadje, Häckfall	d 17/6 1874	Eriksdotter, Kerstin	Knutsson, Erik	Bengtsson, Knut. Danneman	1702, Fryksände - 13/9 1772, Östmark		
d 28/1 1911	Östmark, Hässlingen S	f 15/1 1766, Östmark, Millmark	19/5 1744, Fryksände - 12/3 1773, Östmark	Eriksdotter, Karin	17/8 1708, Fryksände - 1780, Östmark		
Östmark, Hässlingen S	g 1/1 1832, Östmark	d 29/9 1828, Östmark, Millmark	Olofsdotter, Marit	Jönsson, Olof	16/11 1714, Fryksände - 3/8 1755, Fryksände		
g 27/12 1863	Hallesdotter	Halleson, Halle	9/1744, Fryksände - 17/2 1830, Östmark	Persdotter, Sigrid	20/8 1714, Fryksände - 20/12 1771, Fryksände		
Östmark	Ingeborg	f 21/8 1773, Gunnarskog, Axland	Bryntesson, Halle	Halleson, Brynte	1685, Eda - 21/3 1773, Gunnarskog		
Nr 1. ansökare	f 21/9 1809	d 13/5 1861, Östmark, Vadje, Häckfall	30/8 1736, Gunnarskog - 4/4 1773, Gunnarskog	Olofsdotter, Sigrid	2/1 1707, Gunnarskog - 17/2 1773, Gunnarskog		
Nilsson	Östmark, Vadje, Häckfall	g 26/12 1797, Gräsmark	10/1743, Gräsmark - 17/12 1780, Gunnarskog	Andersson Johan	25/9 1714, Stavnsås - 28/2 1795, Gräsmark		
Nils Vilhelm	d 5/1 1881	f 19/12 1777, Gräsmark, Kamismark	Pålsson, Per	Skåresdotter, Ingeborg	c1716, Gunnarskog - 19/1 1791, Gräsmark		
f 29/6 1878	Östmark, Hässlingen S	d 11/5 1849, Östmark, Vadje, Häckfall	1748, Gräsmark - 15/9 1824, Gräsmark	Matsson, Pål	1/4 1718, Gräsmark - 8/3 1776, Gräsmark		
Östmark, Älghalla	Andersson	f 18/3 1781, N Ny, Digerberget	Olofsdotter, Ingeborg	Skåresdotter, Britta	13/9 1721, Gunnarskog - 23/2 1808, Gräsmark		
d 30/12 1955	Henrik	d 10/8 1849, N Ny, Digerberget	11/17/3 1757, Gräsmark - 16/11 1821, Gräsmark	Jönsson, Elov	19/7 1717, Gräsmark - 24/2 1801, Gräsmark		
Östmark, Bastvålen, Klo	f 5/1 1811	Henriksson, Anders	Henriksson, Per	Olofsdotter, Margareta	1708, Gräsmark - 6/5 1786, Gräsmark		
g 26/12 1911	Persdotter	Fryksände, Mängen	30/10 1737, N Ny - 4/9 1809, N Ny	Persson, Henrik	29/5 1711, N Ny - 21/4 1761, N Ny		
Östmark	f 5/1 1811	d 2/3 1891	Olofsdotter, Karin	Sigfridsdotter, Valborg	26/6 1707, N Ny - 8/8 1773, N Ny		
Persdotter	Fryksände, Mängen	Henriksdotter, Karin	12/5/6 1745, N Ny - 18/2 1786, N Ny	Henriksson, Olof	f 1719		
Ingeborg	d 2/3 1891	f 3/8 1777, Fryksände, Mängen	Andersson, Henrik	Henriksson, Anders	1729, Fryksände - 23/2 1761, Fryksände		
f 21/3 1882, Östmark	Östmark, Älghalla	d 4/3 1863, N Ny, Digerberget	Henriksdotter, Valborg	Olofsdotter, Margareta	28/2 1724, Fryksä. - 21/10 1792, Fryksä.		
Nr 3. mor	g 26/12 1832, Vitsand	13/19/4 1757, Fryksände - 27/3 1804, Fryksä.	13/19/4 1757, Fryksände - 27/3 1804, Fryksä.	Bengtsson, Henrik	7/6 1734, Fryksände - 1/2 1791, Fryksände		
Henriksdotter	Persdotter	Per		Andersdotter, Gertrud	26/4 1732, Fryks. - 21/4 1791, Fryksä.		
Marit	Marit						
f 28/5 1845	f 27/12 1807	14					
Östmark, Älghalla	Fryksände, Brattfors	Eriksdotter, Marit	Eriksson, Erik	Eriksson, Erik	1726, Fryksände - 30/11 1812, Fryksände		
d 3/6 1931	d 17/10 1881	f 25/6 1779, Fryksände, Brattfors	1755, Fryksände - 1/4 1837, Vitsand	Larsdotter, Maria	22/8 1715, Fryksände - 11/7 1789, Fryksände		
Östmark, Millmark	Östmark, Älghalla	d 27/12 1807, Fryksände, Brattfors	Olofsdotter, Kerstin				
	7	15	1752, Fryksände - 21/1 1838, Vitsand				
29/9 2019							

Självspillingen

Sven Ersson föddes 1734 i norra Askersby. Hans föräldrar var Erik Svensson och Kerstin Jonsdotter Där Väst. 1767 gifte han sig med Jon Bengtssons dotter Margareta Där Sy. De bosatte sig i hennes hem och snart fick de en dotter, som döptes till Kerstin. Tyvärr vändes den nyvunna lyckan hastigt i sorg. Enligt dödboken står att Margareta Jonsdotter dog "af barnsbörd och begravdes 1 november 1767". Sven bodde kvar med den nyfödda dottern hos sina svärföräldrar.

I södra delen av byn bodde Per Bryngelsson Mon15. Han hade fyra döttrar, som alla blev gifta med Askersbybönder och bland dem var Marit Persdotter. Hon blev Sven Erssons andra maka. De gifte sig 1770 och fick 1774 en son, som döptes till Erik efter farfar. Sven Ersson bodde med sin andra maka och bägge barnen kvar hos Jon Bengtsson och dennes andra maka Sara Jonsdotter. Jon och Sara hade tydligen mot "föda och skötsel" överlåtit sitt hem Där Sy, som då var en av byns större gårdar. Både Jon och Sara dog under 1789.

Den 9 januari 1790 tog Sven Ersson sitt eget liv. I dödboken står "Gifte Sven Ersson i Askersby har af Samvets- och Sinnessvaghet hängt sig själv". Begravningen fick ej ske utan Tingsrättens godkännande och detta kom först efter Urtima Tingsrättens utslag den 24 februari 1790. Det blev sedan "fattigmansbegravning" den 27 februari 1790. Var Sven fick sitt sista vilorum är ovisst. Före 1864 skulle ej s k självspillingar begravas i vigd jord. (Självspillingar == självmördare = som förspillt sin själ.)

Sven Erssons dotter i första äktenskapet Kerstin Svensdotter gifte sig i oktober 1790 med hemmansägaresonen Jan Bengtsson. De övertog hans föräldrahem Västänga i södra Askersby.

Antavla 237

Min morfar, Erik **Verner**, föddes 12 mars 1892 på Laggarudden i Ludvika. Vid nio års ålder blev han faderlös och mamman lämnades med sju minderåriga barn, varav de två yngsta - ett tvillingpar - föddes fem månader efter faderns död. Familjen flyttade då till Stora Dal Karlsbo, Räfsnäs Fattiggård.

I november år 1909 blev Verner antagen som volontär vid Västmanlands Regemente och senare arbetade han som kontorist på regementet I18 i Västerås. Där träffade han min mormor Ester Maria Fridvall, född 11 mars 1898 i Malma, som ligger utanför Köping. Hon arbetade på regementets marketenteri som servitris. De gifte sig 1917 och fick två döttrar, varav den ena blev min mor. År 1919 tog han sig släktnamnet Hjelmroth, liksom sin äldre bror. I maj 1924 dog han av tuberkulos, och i december 1937 dog Ester i samma sjukdom.

Verners mor **Anna Jansdotter Forsberg** föddes 7 maj 1869, oklart var. Enligt födelseboken i Nordmark var modern den bortrymda hustrun Maja Lisa Forsberg från

Sandsjöhyttan. Fadern sades vara torparen och änkemannen Jan Nilsson från Getön i Färnebo socken. Jan Nilsson var född 20 september 1821 i Nordmark.

Maja Lisa Forsberg var gift med torparen Gustaf Pettersson, född 1820 i Gustav Adolf, och fick med honom sju barn, ett vartannat år. Gustaf dog 1870 och hon blev därmed änka. Orsaken till att hon lämnade hemmet med det yngsta barnet Olaus och två döttrar och slog sig ihop med Jan Nilsson kan vi bara gissa oss till. Med Jan Nilsson fick hon tre barn, födda 1861, 1866 och min morfars mor 1869. Jan Nilsson dog 1880 i Grangärde.

I min morfars värmländska släkt hittar man bland bergsmän, smeder och skogsfinnar också kulturpersonligheter som Monica Zetterlund, Christer Sjögren, Dan Andersson och Leif GW Persson samt politiker Stefan Löfven.

Verners far och hans släkt var idel dalfolk, och där kan man hitta till exempel Jussi Björling, Anders Zorn, Björn Skifs och Gunde Johansson.

Christina Weigel

Snart nytt år – dags för medlemsavgift!

Snart så är det 2021 och det är dags att betala medlemsavgift! Medlemsavgiften för 2021 är oförändrad. Vi hoppas ju alla att vi kan börja genomföra mer sedvanliga programpunkter under kommande år. Det enda vi kan lova just nu är fyra nummer av VärmlandsAnor och vi planerar

också för några digitala programpunkter. Men vi vill ju så mycket mer!

Använd gärna det bifogade inbetalningskortet! Betalar du på annat sätt – kom alltid ihåg att ange namn och adress! Vi får varje år in anonyma inbetalningar.

Sven Erssons son i andra äktenskapet Erik Svensson bodde kvar i norra delen av byn tillsammans med sin mor Marit Persdotter till hennes död. I dödboken står att Marit Persdotter dog "2 januari 1793 av svinsot 55 år gammal."

Grannen Nils Jonsson Där Bort övertog Sven Erssons gård Där Sy. Erik Svensson, som då var 19 år, var först dräng hos Nils Jonsson Där Bort och Där Sy, men gifte sig senare med dennes dotter Karin Nilsdotter och blev själv ägare till Där Sy.

Mai Hedin

Antavla nr 237	Upptecknad för Anna Olsson, f. Forsberg 7/5 1869 i Grangärde (W)						mf m (13) t. Christina Weigel. Orter i (S) län om inte annat anges	
Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V				
Nr 2-3 (1)	Nr 4-7	Nr 8-15	Nr 16-31	Nr 32-63				
Nr 2, far Nilsson Jan Torpore f 20/9 1821 Nordmark d 24/2 1880 Grangärde(W)	Sigurdsson	Svensson, Sigurd Segol. Bergsman f 14/6 1754, Nordmark, Sandsjön d 8/1 1813, Nordmark, Sandsjön	Segolsson, Sven 1722, Nordmark - 1766, Nordmark	Svensson, Segol Henriksdotter, Malin				d 1748, Nordmark
	Nils							
	Bergsman f 6/12 1793	8	Persdotter, Maria 1727, Nordmark - 1763, Nordmark					
	Nordmark	Jonasdotter, Katarina	Mannick, Jonas Jonsson	Mannick, Jon Persson				..12 1680, Nordmark - 1757, Rämnen
	d 11/11 1858	f 22/1 1756, Nordmark	1720, Nordmark - 14/10 1787, Nordmark	Nilssdotter, Ingrid				13/7 1684, Färnebo - 25/3 1760, Nordmark
	Nordmark, Nordmarkshy	d 9/1 1813, Nordmark	Matsdotter, Margareta	Svensson, Mats				2/9 1682, Nordmark - 15/7 1733, Nordmark
	4	9	1725, Nordmark - 26/11 1817, Nordmark	Sigfridsdotter, Elin				20/2 1687, Rämnen - 1760
	Persdotter							
	Kerstin							
	f 1790		10					
Gustav Adolf d 10/4 1839	Jonsdotter, Britta f 1761, N Råda							
Nordmark	d 1828, Nordmark							
5		11						
Forsberg	Forsberg, Olof Nilsson. Torp. skomak	Olofsson, Nils						
Lars Olsson	f 5/11 1762, Rämnen, Stjärnforsen	c1726 - 1776, Rämnen						
Torpore	d 14/1 1846, Rämnen, Bosjöfallet	Månsdotter, Ingrid		Jonsson, Måns				14/2 1697, Gåsborn - 15/5 1772, Gåsborn
f 29/5 1800	12	10/10 1730, Gåsborn - 1805, Gåsborn		Carlsdotter, Margareta				6/11 1686, Färnebo - 2/6 1755, Gåsborn
Rämnen, Granberget	Nilssdotter, Brita	Olofsson, Nils. Torpare		Nilsson, Olof				
d 28/4 1886	f 8/1 1767, Gåsborn	23/4 1744, Gåsborn - 1778, Hällefors(T)		Carlsdotter, Brigitta				
Rämnen, Granberget	d 18/11 1838, Rämnen	Jacobsdotter, Helena		Stång, Jakob Olofsson. Torpare				1715, Grythyt.(T) - 1776, Hällef.(T)
6	13	4/1 1741, Hällefors(T) - 1829, Hällefors(T)		Månsdotter, Elisabet				25/7 1715, Färnebo - 1791, Hällefors(T)
Olssdotter	Jansson, Olof. Torpare	Månsson, Jan		Olsson, Måns				1700 - 14/1 1770, Gustav Adolf
Ingrid	f 9/10 1770, Gustav Adolf, Brännåsen	6/5 1745, N Råda - 29/10 1795, Gustav A		Johansdotter, Brita				1710 - 1773
f 1/2 1799	d 12/12 1851, Gustav Adolf, Gumhöjde	Persdotter, Ingrid		Päykkäinen, Per Mårtensson				1705, Äppelbo(W) - 1763, Äppelbo(W)
Gustav Adolf, Gumhöjde	14	13/1 1740, Äppelbo(W) - 1817, Gustav A		Rummilainen, Karin Krist:d:r				1710, Rämnen - 1785, Äppelbo(W)
d 1/1 1882	Jansdotter, Ingeborg							
Rämnen, Tandfallet	f 26/11 1763, Gustav Adolf, Klamma							
d 15/10 1896	d 13/7 1846, Gustav Adolf, Klamma							
Grangärde(W)	7	15						
29/9 2019								

Sökes: 300 försvunna e-post-adresser

Vår kassör meddelar att ungefär 300 av våra medlemmar har ej fungerande e-postadresser.

Meddelanden studsar tillbaka, och ni får inte veta vad som händer. Ni får inte heller nyhetsbrevet "Saxat" från styrelsen och information om aktuella program. Det är särskilt aktuellt när vi just nu inte vet när vi kan börja genomföra vanliga program igen!

Så – skicka ett e-postmeddelande till medlem@varmlandsrotter.se om ni tror att ni inte får någon e-post från Värmlands Släktforskarförening!

Digitalt årsmöte 2021

Årsmötet lördagen 20 februari 2021 enligt kallelsen i denna tidning kommer att genomföras som ett digitalt årsmöte via Zoom på grund av coronapandemin.

Anmälan

För att kunna delta måste Du anmäla dig senast den 10 februari 2021 genom att skicka ett mail till ordforande@varmlandsrotter.se. Mailet skall innehålla namn, adress och mailadress. Anmälan tas emot från och med 1 februari 2021. Mötet har en begränsning på 100 deltagare.

Instruktioner

Efter att Du anmält Dig kommer Du att få ett bekräftelsemail med information om hur du ansluter med Zoom (ingen installation på din dator krävs). Dessutom får Du viktiga anvisningar om hur Du deltar i omröstningar och hur

Kallelse till årsmöte 2021

Lördagen den 20 februari 2021 klockan 13.00 håller Värmlands Släktforskarförening (873201-6897) årsmöte. På grund av Coronapandemin hålls årsmötet digitalt via Zoom, och medlemmarna kommer i god tid inför årsmötet att få instruktioner om hur man anmäler sig, ansluter, samt hur man ställer frågor, röstar mm. Observera att anmälan om deltagande krävs.

Föreslagen dagordning

- 1 Årsmötet öppna
- 2 Fråga om årsmötet anses stadgeenligt utlyst
- 3 Fastställande av röstlängd
- 4 Godkännande av dagordning
- 5 Val av mötesordförande
- 6 Val av mötessekreterare
- 7 Val av justerare tillika rösträknare
- 8 Styrelsens verksamhetsberättelse och räkenskaper
- 9 Revisionsberättelse
- 10 Fråga om styrelsens ansvarsfrihet
- 11 Motioner och förslag till årsmötet
- 12 Verksamhetsinriktning för 2021
- 13 Medlemsavgift för 2022
- 14 Budget för 2021
- 15 Val av ordinarie styrelseledamöter för 2021 och 2022. I tur att avgå är Lars-Göran Jansson, Britt-Marie Johansson, Gunnar Jönsson, Elisabeth Björkman, Eva Lejrin, Sonja Skagerud-Östlund
- 16 Val av revisorer och revisorsersättare för 2021
- 17 Val av redaktör för VärmlandsAnor för 2021
- 18 Val av redaktör för VärmlandsRötter för 2021
- 19 Val av moderator för Facebookgruppen för 2021
- 20 Val av valberedning för 2021
- 21 Övriga frågor
- 22 Årsmötet avslutas

Välkomna!

Du begär ordet. Det är bra om Du har ett headset kopplat till datorn.

Fullmakt

Vill Du som medlem ge någon annan deltagande medlem fullmakt att rösta/föra talan i ditt ställe skall skriftlig sådan, av Dig undertecknad fullmakt vara oss tillhanda senast 10 februari 2021 på adress:

Värmlands Släktforskarförening
c/o Lars-Göran Jansson
Ingallills väg 10, 656 38 Karlstad

Årsmöteshandlingar

Handlingar bestående av föreslagen dagordning, styrelsens verksamhetsberättelse samt ekonomiska rapporter kommer att publiceras på VärmlandsRötter,

www.varmlandsrotter.se
senast den 10 februari 2021.

Testtillfälle

För att Du som anmält Dig skall ha möjlighet att testa hur Zoom fungerar och att Du kan ansluta Dig med ljud och ev. bild kommer vi att sätta upp ett testmöte den 13 februari 2021 kl. 13.00-14.00.